

1 Protiv koga se može pokrenuti postupak u slučaju nesolventnosti?

U Slovačkoj se protiv dužnika mogu pokrenuti različite vrste postupaka u slučaju nesolventnosti.

2 Koji su uvjeti za pokretanje postupka u slučaju nesolventnosti?

Uvjeti za pokretanje pojedinačnih vrsta postupaka u slučaju nesolventnosti:

Uvjeti za proglašavanje stečaja ili imenovanje prinudne uprave

Postupak za proglašenje stečaja i imenovanje prinudne uprave („stečajni postupak“) podijeljen je u dva dijela. Prvi dio pokreće se podnošenjem prijedloga za pokretanje stečajnog postupka i traje do donošenja odluke o proglašenju stečaja. Drugi dio počinje donošenjem odluke o proglašenju stečaja i traje do okončanja stečajnog postupka.

Uvjeti za prvi dio uključuju postojanje osobe koja ispunjuje uvjete za podnošenje prijedloga za pokretanje stečajnog postupka (ako se postupak pokreće podnošenjem prijedloga), na temelju čega je razumno pretpostaviti da je dužnik nesolventan i da je sudu uplaćen predujam.

Uvjeti za drugi dio (donošenje odluke o proglašenju stečaja) uključuju postojanje više vjerovnika, činjenicu da dužnik ima prekomjeran dug ili je platno nesposoban i postojanje dostatne imovine za namirenje troškova stečajnog postupka.

Osoba koja ispunjuje uvjete za podnošenje prijedloga: postupak se može pokrenuti prijedlogom ili bez njega. Prijedlog za pokretanje stečajnog postupka može podnijeti dužnik, vjerovnik, likvidator ili druga osoba utvrđena zakonom. Stečajni postupak pokreće se bez prijedloga prvenstveno ako je postupak reorganizacije bio neuspješan, u kojem slučaju sud odlučuje pokrenuti stečajni postupak i proglasiti stečaj u jedinstvenoj odluci.

Prijedlog mora ispunjavati opće i određene posebne formalnosti, pri čemu potonje ovise o tome tko podnosi prijedlog. Ako je riječ o vjerovniku, prijedlog mora sadržavati dokaze o platnoj nesposobnosti dužnika. Ako dužnik podnosi prijedlog (pretpostavlja se platna nesposobnost ili prekomjerni dug), on mora sadržavati popis dužnikove imovine, obveza, povezanih strana i najnovije financijske izvještaje, ako su dostupni.

Predlagatelj mora uplatiti predujam na bankovni račun suda prije podnošenja prijedloga.

Nesolventnost znači da dužnik ima prekomjeran dug ili da je platno nesposoban. Dužnik ima prekomjeran dug ako je obavezan voditi računovodstvo u skladu s primjenjivim zakonodavstvom (Zakon br. 431/2002 o računovodstvu), ako ima više od jednog vjerovnika i ako je vrijednost njegovih obveza veća od vrijednosti njegove imovine. Pravna osoba platno je nesposobna ako više od 30 dana kasni s plaćanjem dviju ili više novčanih obveza prema najmanje dvojici vjerovnika. Fizička osoba platno je nesposobna ako ne može platiti najmanje jednu novčanu obvezu 180 dana nakon dospijeca.

Dostatna imovina – ako je upitno postoji li dostatna imovina za namirivanje troškova stečajnog postupka, sud imenuje privremenog povjerenika ili privremenog upravitelja („upravitelj“ ili „upravitelj u slučaju nesolventnosti“) koji će ispitati slučaj.

Uvjeti za pokretanje postupka reorganizacije

Postupak reorganizacije, kao i stečajni postupak, podijeljen je u dva dijela. U prvom dijelu (pokretanje postupka reorganizacije) sud ispituje jesu li ispunjeni uvjeti za reorganizaciju. To počinje nakon što osoba koja ispunjuje uvjete (dužnik ili vjerovnik) podnese prijedlog zajedno s preporukom upravitelja u slučaju nesolventnosti da se dužnik reorganizira. Drugi dio počinje nakon što je reorganizacija odobrena, te dužnik, pod nadzorom upravitelja u slučaju nesolventnosti i suda te u suradnji s vjerovnicima, sastavlja, pregovara i odobrava plan reorganizacije koji potvrđuje i sud.

Dužnik može podnijeti prijedlog za pokretanje postupka reorganizacije ako je zatražio mišljenje upravitelja u slučaju nesolventnosti, a on je u mišljenju koje nije starije od 30 dana preporučio reorganizaciju dužnika.

Vjerovnik može podnijeti prijedlog za pokretanje postupka reorganizacije ako je zatražio mišljenje upravitelja u slučaju nesolventnosti, a on je u mišljenju koje nije starije od 30 dana preporučio reorganizaciju dužnika, te je dužnik pristao na podnošenje prijedloga.

Uvjeti za pokretanje postupka za otpust duga

Uvjeti za pokretanje postupka za otpust duga: dužnik je fizička osoba (poduzetnik ili potrošač), stečajni postupak je okončan, dužnik je podnio prijedlog te je ispunio svoje obveze tijekom stečajnog postupka. Međutim, dužnik nema pravo tražiti oslobođanje od duga ako je stečajni postupak okončan jer imovina dužnika nije bila dostatna čak ni za tražbine iz stečajne mase. Ostali su uvjeti da je dužnik platno nesposoban i da je proglasio platnu nesposobnost, da je od posljednjeg otpusta duga prošlo deset godina, da je protiv dužnika pokrenut postupak zapljene (odnosno preuzimanje nadzora nad robom) ili sličan postupak, te da dužnik ne izdržava kaznu zatvora.

Prijedlog se može podnijeti zajedno s prijedlogom za pokretanje stečajnog postupka ili tijekom stečajnog postupka sve do njegova okončanja. Podnosi ga dužnik, kojeg mora zastupati Centar za pravnu pomoć (*Centrum právnej pomoci*), te se može podnijeti samo elektroničkim putem.

Dužniku se odobrava otpust duga nakon što sud donese odluku o proglašenju stečaja (otpust duga u okviru stečaja) ili naloži plan otplate (otpust duga u okviru plana otplate). Za otpust duga nisu potrebna druga rješenja.

Ispunjenje obveza: sud dopušta otpust duga ako utvrdi da je dužnik tijekom stečajnog postupka ispunio obveze utvrđene primjenjivim zakonom, u protivnom odbija prijedlog. Poštena namjera – pretpostavlja se poštena namjera dužnika, koju vjerovnici mogu osporiti u „klasičnom“ građanskom postupku, ali ne u postupku otpusta duga.

3 Koji imovina čini dio nesolventne mase? Kako se tretira imovina koju dužnik pribavi ili koja na njega bude prenesena nakon pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti?

Stečajni postupak primjenjuje se na sljedeće:

imovinu koja je pripadala dužniku u trenutku donošenja odluke o proglašenju stečaja

imovinu koju je dužnik stekao tijekom stečajnog postupka

imovinu kojom su osigurane dužnikove obveze

ostalu imovinu, ako je tako utvrđeno zakonom.

Imovina koja podliježe stečajnom postupku čini stečajnu masu koja se dijeli na opću stečajnu masu i zasebnu stečajnu masu za osigurane vjerovnike.

Iz stečajnog postupka izuzima se sljedeće: imovina koja se ne može zaplijeniti u postupku sudskog izvršenja ili zapljene, carinske obveznice do iznosa carinskog duga, porezno jamstvo i imovina izuzeta iz stečajnog postupka na temelju posebnog zakonodavstva. Dohodak dužnika podliježe stečajnom postupku u onoj mjeri u kojoj se može zaplijeniti u postupku izvršenja ili zapljene. Taj dio neto plaća koji bi se inače mogao odbiti za namirivanje tražbina s pravom prvenstva podliježe stečajnom postupku samo u onoj mjeri u kojoj se tražbina namiruje iz stečajne mase.

4 Koje ovlasti imaju dužnik i upravitelj u slučaju nesolventnosti?

Uloge stranaka u raznim vrstama postupaka

- Opće obveze dužnika

- o Dužnik je obavezan spriječiti nesolventnost. Ako je nesolventnost neminovna, dužnik je obavezan bez nepotrebnog odlaganja poduzeti odgovarajuće i razmjerne mjere da je otkloni. Podnošenje prijedloga za pokretanje postupka reorganizacije dužnika ne oslobađa od obveze da podnese i prijedlog za pokretanje stečajnog postupka (stečajni postupak se obustavlja ako se odobri reorganizacija).

Uloge stranaka u **stečajnom postupku**

- Upravitelj u slučaju nesolventnosti

- o Tijekom stečajnog postupka upravitelj u slučaju nesolventnosti prvenstveno upravlja imovinom koja podliježe stečajnom postupku, realizira je te prihod upotrebljava za namirivanje dužnikovih vjerovnika.

- o Nakon donošenja odluke o proglašenju stečaja, prava dužnika na raspolaganje imovinom koja podliježe stečajnom postupku te pravo na djelovanje u ime dužnika u pitanjima koja se odnose na tu imovinu prelaze na upravitelja u slučaju nesolventnosti, koji sada djeluje u ime i za račun dužnika.

Uloge stranaka u **postupku reorganizacije**

- Upravitelj u slučaju nesolventnosti

- o Glavna je uloga upravitelja u slučaju nesolventnosti da u suradnji s dužnikom i vjerovnicima pripremi nacrt plana reorganizacije.

- o Upravitelj u slučaju nesolventnosti ispituje prijavljene tražbine te ih utvrđuje ili osporava.

- o Upravitelj u slučaju nesolventnosti nadzire dužnika. Jedan je od oblika nadzora odobravanje pravnih radnji dužnika koje su navedene u sudskoj odluci o odobrenju reorganizacije.

- Dužnik

- Dužnik obavlja zadaće utvrđene u planu reorganizacije.

- Dužnik ima i pravo upravitelju u slučaju nesolventnosti podnijeti prijedlog za osporavanje prijavljene tražbine.

- Dužnik djeluje u svoje ime i za svoj račun.

Uloge stranaka u **postupku za otpust duga (obje vrste)**

- Dužnik

- o Dozvolom otpusta duga počinje trogodišnje probno razdoblje tijekom kojeg je dužnik, na kraju svake godine, upravitelju u slučaju nesolventnosti obavezan dati novčani iznos koji sud odredi, ali ne više od 70 % njegova ukupnog neto dohotka za proteklu probnu godinu. Nakon odbitka svoje naknade, upravitelj u slučaju nesolventnosti razmjerno raspodjeljuje novac dužnikovim vjerovnicima u skladu s konačnim planom raspodjele.

- o Tijekom probnog razdoblja dužnik je obavezan poduzeti sve što je opravdano moguće da nađe zaposlenje ili odgovarajuće samozaposlenje kao izvor dohotka, i da upravitelju u slučaju nesolventnosti pruži sve informacije koje on traži, uključujući informacije o prihodima i rashodima te o promjeni prebivališta, zaposlenja ili mjesta zaposlenja.

- o Za pravne radnje dužnika tijekom probnog razdoblja potrebna je pisana suglasnost upravitelja u slučaju nesolventnosti u okviru utvrđenom sudskom odlukom o odobrenju otpusta duga.

- o Dužnik, kojeg zastupa Centar za pravnu pomoć, podnosi prijedlog koji uključuje njegov životopis, popis povezanih strana, sadašnju i prošlu imovinu i popis vjerovnika. Dužnik proglašava svoju platnu nesposobnost i dokazuje postojanje postupka zapljene.

- o Tijekom tog postupka dužnik mora prihvatiti da pravo raspolaganja njegovom imovinom prelazi na upravitelja u slučaju nesolventnosti.

- Upravitelj u slučaju nesolventnosti

- o Upravitelj u slučaju nesolventnosti sastavlja popis imovine u stečajnoj masi i raspolaže njome (odnosno imovinom koja podliježe stečajnom postupku).

- o Upravitelj u slučaju nesolventnosti raskida određene ugovore.

- o Upravitelj u slučaju nesolventnosti realizira imovinu iz stečajne mase, plaća troškove stečajnog postupka, predlaže plan raspodjele prihoda te ga nakon toga i provodi.

- o Ako se u stečajnom postupku upotrebljava plan otplate, upravitelj u slučaju nesolventnosti priprema ga i dostavlja sudu na odobrenje.

5 Pod kojim se uvjetima može upotrijebiti kompenzacija?

Stečaj: tražbina koja je dužniku dospjela prije proglašenja stečaja ne može biti predmet prijeboja s tražbinom koja je dužniku dospjela nakon proglašenja stečaja. Isto se odnosi i na potencijalne tražbine prijavljene u stečajnom postupku. Tražbine koje nisu prijavljene na način utvrđen zakonom, prijavljene tražbine stečene ustupom ili prijenosom nakon proglašenja stečaja te tražbine stečene na temelju spornih pravnih radnji ne mogu biti predmet prijeboja ni sa jednom tražbinom dužnika. Nijedna tražbina ne može biti predmet prijeboja s tražbinom koja proizlazi iz odgovornosti dužnika zbog nepodnošenja prijedloga za pokretanje stečajnog postupka. To ne isključuje prijeboj ostalih tražbina.

Reorganizacija: primjenjuju se nepromijenjene odredbe građanskog prava.

Otpust duga u okviru stečaja: tražbina koja nastane nakon proglašenja stečaja ne može biti predmet prijeboja s protutražbinom dužnika koja je nastala prije proglašenja stečaja. Tražbina koja je nastala prije proglašenja stečaja ne može biti predmet prijeboja s protutražbinom dužnika koja nastane nakon proglašenja stečaja. To ne isključuje prijeboj ostalih tražbina.

Otpust duga u okviru plana otplate: primjenjuju se nepromijenjene odredbe građanskog prava.

6 Kakav učinak postupak u slučaju nesolventnosti ima na važeće ugovore čiji je dužnik stranka?

Stečaj: ako je dužnik prije proglašenja stečaja sklopio ugovor koji obje ugovorne strane izvršavaju i izvršio ga, ali druga ugovorna strana još nije izvršila ugovor ili ga je samo djelomično izvršila u trenutku proglašenja stečaja, upravitelj u slučaju nesolventnosti može zatražiti da se ugovor izvrši ili može odustati od njega. Ako je druga ugovorna strana sada djelomično izvršila ugovor, upravitelj u slučaju nesolventnosti može odustati samo od onih obveza iz ugovora koje druga ugovorna strana još nije ispunila.

Ako je prije proglašenja stečaja dužnik sklopio ugovor koji obje ugovorne strane izvršavaju, a druga ugovorna strana ga je sada izvršila, no dužnik nije ili ga je samo djelomično izvršio u trenutku proglašenja stečaja, druga ugovorna strana može odustati od onih obveza iz ugovora koja dužnik još nije ispunio.

Međutim, tražbine druge ugovorne strane koje proizlaze iz odustajanja od ugovora mogu se uključiti u stečajni postupak samo ako ih se prijavi kao potencijalnu tražbinu.

Ako je prije proglašenja stečaja dužnik sklopio ugovor koji obje ugovorne strane izvršavaju, a ni dužnik ni druga ugovorna strana nisu ga izvršili ili su ga samo djelomično izvršili u trenutku proglašenja stečaja, upravitelj u slučaju nesolventnosti i druga ugovorna strana mogu odustati od onih obveza u ugovoru koje još nisu ispunjene. Međutim, tražbine druge ugovorne strane koje proizlaze iz odustajanja od ugovora mogu se uključiti u stečajni postupak samo ako ih se prijavi kao potencijalnu tražbinu.

Ako je prije proglašenja stečaja dužnik sklopio ugovor kojim se obvezuje na kontinuiranu ili ponovljenu aktivnost ili na suzdržavanje od određene aktivnosti ili toleriranje određene aktivnosti, upravitelj u slučaju nesolventnosti može raskinuti ugovor s otkaznim rokom od dva mjeseca, osim ako je zakonom ili ugovorom predviđeno kraće vrijeme za raskid ugovora. Upravitelj u slučaju nesolventnosti može raskinuti ugovor čak i ako je ugovoren na određeno vrijeme. Upravitelj u slučaju nesolventnosti može raskinuti ugovor o zakupu samo u skladu s uvjetima utvrđenima u Građanskom zakoniku (*Občiansky zákoník*). Ova se odredba ne odnosi na ugovore sklopljene u skladu sa Zakonikom o radu (*Zákonník práce*).

Ako je druga ugovorna strana obvezna unaprijed izvršiti ugovor koji je sklopljen s dužnikom prije proglašenja stečaja, ona može odbiti izvršiti ugovor dok joj se ne osigura uzajamno izvršenje.

Na temelju ugovora sklopljenog s dužnikom prije proglašenja stečaja, tražbine druge ugovorne strane za njezino izvršenje ugovora prema upravitelju u slučaju nesolventnosti nakon proglašenja stečaja čine tražbinu iz stečajne mase. Osim ako je zakonom utvrđeno drugačije, na temelju ugovora sklopljenog s dužnikom prije proglašenja stečaja bilo koja druga tražbina druge ugovorne strane nastala nakon proglašenja stečaja može se u stečajni postupak uključiti samo ako je prijavljena kao potencijalna tražbina.

Ako je prije proglašenja stečaja dužnik prodao predmet uz pridržaj prava vlasništva i dostavio ga kupcu, kupac može vratiti predmet ili inzistirati na izvršenju ugovora.

Ako je prije proglašenja stečaja dužnik kupio i preuzeo isporuku predmeta s pridržajem prava vlasništva, ali nije stekao vlasništvo nad predmetom, prodavatelj ne može zahtijevati povrat predmeta ako upravitelj u slučaju nesolventnosti bez nepotrebnog odlaganja ispuni obveze iz ugovora nakon što to prodavatelj zatraži. Upravitelj u slučaju nesolventnosti može ispuniti obveze iz takvog sporazuma o kupovini predmeta s pridržajem prava vlasništva ako je predmet u posjedu dužnika a upravitelj u slučaju nesolventnosti utvrdi, postupajući s profesionalnom pažnjom, da je ispunjavanje obveza povoljnije za stečajnu masu. Ako predmet nije u posjedu dužnika, tražbine se mogu uključiti u stečajni postupak samo ako se prijave.

Te se odredbe primjenjuju *mutatis mutandis* na ugovor o zakupu predmeta prema ugovorenoj zakupnini na određeno vrijeme, radi preuzimanja vlasništva nad zakupljenim predmetom.

Reorganizacija: druga ugovorna strana ne može raskinuti ili odustati od ugovora sklopljenog s dužnikom zbog kašnjenja dužnika u izvršavanju, na što je druga ugovorna strana imala pravo prije početka postupka reorganizacije. Raskid ili odustajanje od ugovora zbog tog razloga nema učinka. Ugovorna rješenja koja drugoj ugovornoj strani omogućuju raskid ili odustajanje od ugovora sklopljenog s dužnikom zbog razloga reorganizacije ili stečajnog postupka nemaju učinka.

Otpust duga u okviru stečaja: nakon proglašenja stečaja moguće je raskinuti ugovor čiji je predmet obveza kontinuirane ili ponovljene aktivnosti ili suzdržavanje od određene aktivnosti ili njezino toleriranje, pod uvjetom da je sklopljen prije proglašenja stečaja. Ako se ugovor odnosi na imovinu koja podliježe stečajnom postupku, upravitelj u slučaju nesolventnosti može raskinuti ugovor, a u drugim slučajevima to može učiniti dužnik. Raskid stupa na snagu nakon dostave obavijesti drugoj ugovornoj strani. Ugovor se može raskinuti čak i ako je sklopljen na određeno vrijeme. Ugovor o najmu stana u odnosu na treću stranu koja je najomprimac može se raskinuti samo pod uvjetima utvrđenima u Građanskom zakoniku i posebnim zakonima. Dužnik, upravitelj u slučaju nesolventnosti ili druga ugovorna strana mogu odustati od drugog ugovora ako je sklopljen prije proglašenja stečaja i još uvijek nije u potpunosti izvršen. Odustajanje od ugovora moguće je samo u odnosu na obveze koje ugovorne strane još nisu uzajamno ispunile.

Odredbe o prodaji predmeta s pridržajem prava vlasništva te o ugovoru o zakupu predmeta prema ugovorenoj zakupnini na određeno vrijeme, radi preuzimanja vlasništva nad zakupljenim predmetom, primjenjuju se isto kao u stečajnom postupku.

Prethodno navedene odredbe ne primjenjuju se na ugovore i sporazume sklopljene u skladu sa Zakonikom o radu.

Otpust duga u okviru plana otplate: nema posebnih odredbi o ugovornim odnosima dužnika, a primjenjuju se „klasična” pravila građanskog i trgovačkog prava.

7 Koji učinak ima postupak u slučaju nesolventnosti na postupke koje su pokrenuli pojedinačni vjerovnici (izuzev parnica koje su u tijeku)?

Učinci proglašenja stečaja

Postupak izvršenja ili zablje ne može se pokrenuti u odnosu na imovinu koja podliježe stečajnom postupku tijekom trajanja stečajnog postupka. Već pokrenuti postupci izvršenja ili zablje obustavljaju se nakon proglašenja stečaja.

Izvršenje instrumenta osiguranja ne može se pokrenuti ili nastaviti za imovinu koja pripada dužniku, a u vezi s dužnikovom obvezom koja je osigurana instrumentom osiguranja. Taj se učinak ne odnosi na sljedeće:

izvršenje instrumenta osiguranja povezanog s novcem ili tražbinama s računa u banci ili podružnici strane banke državne obveznice
prenosive vrijednosne papire.

Ako je prije proglašenja stečaja predmet dražbe dodijeljen na temelju posebnog zakonodavstva, a taj predmet podliježe stečajnom postupku, pri čemu je ponuditelj voditelju dražbe platio cijenu utvrđenu na dražbi, vlasništvo ili drugo pravo na predmet dražbe prelazi na ponuditelja. Prihodi od dražbe ulaze u relevantnu stečajnu masu, a troškovi dražbe postaju tražbina iz stečajne mase. Ako je dražbu zatražio vjerovnik s osiguranom tražbinom, prihod se isplaćuje vjerovniku do iznosa osigurane tražbine, kao da stečaj nije proglašen.

Učinci reorganizacije

- Postupak izvršenja ili zablje ne može se pokrenuti u odnosu na imovinu koja pripada dužniku za tražbinu koja je prijavljena u postupku reorganizacije. Već pokrenuti postupci izvršenja ili zablje zaustavljaju se nakon proglašenja stečaja, a kasnije u postupku se obustavljaju. Ako je imovina u ovom postupku već realizirana, a prihod tek treba isplatiti stranci koja na to ima pravo, prihod se vraća dužniku umanjeno za troškove postupka. Nije moguće pokrenuti ili nastaviti izvršenje instrumenta osiguranja na imovini koja pripada dužniku za osiguranu tražbinu koja je prijavljena u postupku reorganizacije.

8 Koji učinak ima postupak u slučaju nesolventnosti na nastavak parnica koje su bile u tijeku u trenutku pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti? Stečaj

Nakon proglašenja stečaja, svi se sudski i drugi postupci zaustavljaju te njihovi rokovi prestaju teći.

Postupak se može nastaviti na prijedlog upravitelja u slučaju nesolventnosti, koji podnošenjem prijedloga za nastavak postupka postaje stranka u postupku umjesto dužnika.

Ne zaustavljaju se sljedeći postupci:

postupak za rješavanje kriza na financijskom tržištu u smislu Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014.

porezni postupak

carinski postupak

postupak izvlaštenja

postupak o uzdržavanju

kazneni postupak (ali ne može biti doneseno rješenje o naknadi štete)

čak i u gore navedenim postupcima, upravitelj u slučaju nesolventnosti može podnijeti pravni lijek u roku od 30 dana od prve skupštine vjerovnika.

Reorganizacija

Nakon odobrenja reorganizacije zaustavljaju se svi sudski i drugi postupci koji se odnose na tražbine prijavljene u postupku reorganizacije.

Tražbine se moraju prijaviti (osporavanje i utvrđivanje tražbina).

Otpust duga u okviru stečaja

Obustavljaju se sudski postupci za tražbine koje se mogu namiriti samo u stečajnom postupku. Međutim, rok zastare ističe tek 60 dana nakon proglašenja stečaja.

Ako se stečaj kasnije obustavi jer nije bilo preduvjeta za stečajni postupak, obustava postupka ne uzima se u obzir.

Ako je drugi vjerovnik osporio tražbinu koja ne podliježe otpustu duga, osporavanje tražbine daje tom vjerovniku pravo da intervenira u postupku.

Otpust duga u okviru plana otplate

To nema učinka na sudske i druge postupke.

9 Koje su glavne značajke sudjelovanja vjerovnika u postupku u slučaju nesolventnosti?

Stečaj

Vjerovnici

Vjerovnici samostalno izvršavaju svoju volju u pogledu provedbe stečajnog postupka, bilo neovisno ili preko tijela vjerovnika. Na taj način mogu utjecati na stečajni postupak te nadgledati upravljanje i realizaciju imovine. Vjerovnici mogu davati upute o postupanju upravitelju u slučaju nesolventnosti, mogu osporavati tražbine itd.

Tijekom stečajnog postupka sud nadzire rad upravitelja u slučaju nesolventnosti.

Reorganizacija

Vjerovnici

Uloga je vjerovnika da putem tijela vjerovnika sudjeluju u izradi i odobravanju plana reorganizacije.

Vjerovnik koji upravitelju u slučaju nesolventnosti prijavi tražbinu ima pravo podnijeti mu i prijedlog za osporavanje (druge) prijavljene tražbine.

Otpust duga u okviru stečaja

Vjerovnici

Vjerovnici moraju prijaviti svoje tražbine.

Osigurani vjerovnici mogu razmotriti prijavljivanje svojih tražbina, ali mogu i izvršiti svoje instrumente osiguranja.

Vjerovnik može osporiti tražbine drugih vjerovnika.

Vjerovnik može djelovati kao predstavnik vjerovnika.

Naknadno (nakon okončanja postupka), vjerovnik može pokrenuti postupak protiv dužnika radi poništavanja otpusta duga zbog nepoštene namjere.

Otpust duga u okviru plana otplate

Vjerovnici

Plan otplate odnosi se samo na neosigurane vjerovnike. Na osigurane vjerovnike ne utječe otpust duga u okviru plana otplate.

Vjerovnici moraju prihvatiti zaštitu od vjerovnika koju pruža sud.

Vjerovnik na kojeg utječe plan otplate može uložiti prigovor na plan otplate nakon što upravitelj u slučaju nesolventnosti objavi izradu plana otplate te na postotak za namirivanje neosiguranih vjerovnika.

Naknadno (nakon okončanja postupka), vjerovnik može pokrenuti postupak protiv dužnika radi poništavanja otpusta duga zbog nepoštene namjere.

10 Na koji način upravitelj u slučaju nesolventnosti može upotrebljavati imovinu koja čini dio nesolvencijske mase ili raspolagati njome?

Stečaj

Nakon donošenja odluke o proglašenju stečaja, prava dužnika na raspolaganje imovinom koja podliježe stečajnom postupku te pravo na djelovanje u ime dužnika u pitanjima koja se tiču takve imovine prelazi na upravitelja u slučaju nesolventnosti, koji sada djeluje u ime i za račun dužnika.

Ako su pravne radnje dužnika tijekom stečajnog postupka na štetu imovine koja podliježe stečajnom postupku, one nemaju učinka u odnosu na vjerovnike, ali to ne utječe na njihovu valjanost.

U stečajnom postupku, osobe čiji dugovi podliježu stečajnom postupku obvezne su platiti ih upravitelju u slučaju nesolventnosti. Ta se obveza i dalje primjenjuje ako dugove isplate drugoj stranci, osim ako upravitelj u slučaju nesolventnosti primi takve isplate.

Dužnik za vrijeme stečajnog postupka može odbiti dar ili nasljedstvo samo uz suglasnost upravitelja u slučaju nesolventnosti. U protivnom, odbijanje dara ili nasljedstva nema učinka u odnosu na vjerovnike.

Ako je odluka o proglašenju stečaja donesena za pravnu osobu u likvidaciji, likvidacija se prekida dok se stečajni postupak ne poništi.

Nadležno tijelo (odbor vjerovnika, osigurani vjerovnik ili, u posebnim slučajevima, sud) upućuje i daje preporuke upravitelju u slučaju nesolventnosti u pogledu upravljanja imovinom, upravljanja poduzećem ili dijelom poduzeća dužnika te realizacije imovine. To uključuje davanje imovine ili njezina znatnog dijela u zakup (uz ograničenja u slučaju kada poduzeće posluje).

Nadležno tijelo izdaje upute i za sljedeće:

sklapanje sporazuma o privremenom osiguranju financijskih sredstava u vezi s upravljanjem poduzećem dužnika

nastavak upravljanja poduzećem ako je dužnik određena vrsta financijske institucije

zasnivanje založnog prava na imovini dužnika

sklapanje sporazuma u vezi s upravljanjem poduzećem dužnika, u kojem se upravitelj u slučaju nesolventnosti obvezuje nastaviti izvršavati obveze i nakon određenog razdoblja ili određenog postotka prometa.

Prije poduzimanja prve pravne radnje po tom pitanju, upravitelj u slučaju nesolventnosti mora zatražiti i pričekati uputu. Ako nadležno tijelo ne odgovori, upravitelj traži od suda da donese odluku o postupanju koja je obvezujuća za upravitelja. Zahtjev upravitelja mora sadržavati sve relevantne informacije.

U drugim slučajevima, nadležno tijelo može preporučiti upravitelju u slučaju nesolventnosti kako postupiti, a ako upravitelj odbije tu preporuku, nadležno tijelo može tražiti od suda da donese odluku o postupanju koja je obvezujuća za upravitelja.

Ako nadležno tijelo uputi upravitelja u slučaju nesolventnosti da postupa na način koji je u suprotnosti s interesima drugih vjerovnika ili s pravilima realizacije imovine, on odbija takvu uputu i traži od tijela da je izmijeni. Ako tijelo to ne učini, upravitelj u slučaju nesolventnosti traži od suda da donese odluku o postupanju koja je za njega obvezujuća.

Upravitelj u slučaju nesolventnosti upravlja imovinom koja podliježe stečajnom postupku postupajući s profesionalnom pažnjom kako bi se osiguralo da je na odgovarajući način zaštićena od gubitka, oštećenja, uništenja ili drugog umanjenja vrijednosti i da je visina rashoda nastalih u upravljanju imovinom neophodna, nakon ocjene svrsishodnosti i ekonomičnosti tih rashoda.

Pri upravljanju imovinom koja podliježe stečajnom postupku, upravitelj u slučaju nesolventnosti ne smije davati prednost ni jednom od vjerovnika ni osobnim interesima ili interesima drugih nad zajedničkim interesima svih vjerovnika.

Upravitelj u slučaju nesolventnosti može imovinu dužnika koja podliježe stečajnom postupku dati u zakup. Upravitelj je obavezan sklopiti ugovor o zakupu u kojem je zakupnina barem u iznosu za koju se takav predmet obično daje u zakup u danom mjestu i vremenu, te mora osigurati da ugovorom o zakupu nisu utvrđene nikakve druge obveze za dužnika osim onih zakonskih, te da su obveze zakupca prema ugovoru o zakupu na odgovarajući način osigurane.

Upravitelj u slučaju nesolventnosti mora osigurati i da se ugovor o zakupu može raskinuti s otkaznim rokom od mjesec dana. Ako ti uvjeti nisu ispunjeni, upravitelj može sklopiti ugovor o zakupu samo uz suglasnost nadležnog tijela. Prihodi od davanja u zakup smatraju se prihodima od realizacije imovine koja podliježe stečajnom postupku.

Nakon proglašenja stečaja, upravitelj u slučaju nesolventnosti može nastaviti s određenim aktivnostima povezanim s poslovanjem dužnika ako se time povećava vrijednost imovine koja podliježe stečajnom postupku ili sprječava umanjenje njezine vrijednosti. Ako su troškovi tih aktivnosti veći od prihoda od njih, upravitelj ih bez odlaganja obustavlja.

Realizacija imovine

Svrha je realizacije imovine koja podliježe stečajnom postupku ostvariti najveći mogući prihod u najkraćem mogućem roku i uz najmanje moguće troškove.

Pri realizaciji imovine, upravitelj u slučaju nesolventnosti postupajući s profesionalnom pažnjom odabire metodu koja će najbolje ispuniti svrhu realizacije i biti u skladu s pravilima za realizaciju utvrđenima zakonom.

Upravitelj u slučaju nesolventnosti imenovan u trenutku proglašenja stečaja odmah realizira svu imovinu koja je u neposrednoj opasnosti od propadanja, uništenja ili drugih značajnih umanjenja vrijednosti. Za to nije potrebna uputa nadležnih tijela ni sudsko rješenje. Ostalu imovinu upravitelj može početi realizirati nakon prve skupštine vjerovnika.

Upravitelj u slučaju nesolventnosti vodi transparentnu evidenciju o realizaciji imovine koja podliježe stečajnom postupku, s odvojenim evidencijama za opću stečajnu masu i za svaku zasebnu stečajnu masu. Nakon realizacije svake stavke imovine, upravitelj dodjeljuje prihod onom dijelu popisa koji je bio predmet realizacije. Ako upravitelj skupno realizira nekoliko dijelova te nije moguće utvrditi pojedinačne prihode, upravitelj razmjerno dijeli zajedničke prihode između predmetnih dijelova u skladu s njihovim relativnim vrijednostima prema vrijednostima navedenima u popisu.

Prihod od realizacije imovine koja podliježe stečajnom postupku upravitelj uplaćuje na račun u banci ili podružnici strane banke. Kamate koje banka ili podružnica strane banke plaća za stanje na računu smatra se prihodom od realizacije imovine koja podliježe stečajnom postupku.

Za potrebe realizacije imovine, upravitelj u slučaju nesolventnosti može:

- (a) raspisati postupak javnog nadmetanja
- (b) povjeriti prodaju imovine voditelju dražbe
- (c) povjeriti prodaju imovine trgovcu vrijednosnim papirima
- (d) održati dražbu, provesti nadmetanje ili drugi natječajni postupak koji vodi prodaji imovine
- (e) prodati imovinu na drugi odgovarajući način.

Pri realizaciji poduzeća upravitelj u slučaju nesolventnosti ugovorom prenosi na kupca sve predmete, prava i ostalu imovinu koja pripada poduzeću. Od obveza koje se odnose na poduzeće, jedine obveze koje se prenose na kupca one su koje nastaju u vezi s poslovanjem poduzeća dužnika nakon proglašenja stečaja, zajedno s nenovčanim obvezama iz radnih odnosa navedenih u ugovoru (ne primjenjuje se načelo *nemo plus iuris*).

Ako upravitelj u slučaju nesolventnosti realizira imovinu koja podliježe stečajnom postupku na drugi način, a ne prodajom poduzeća, dijela poduzeća ili znatnog dijela imovine koja pripada tom poduzeću, upravitelj može realizirati nekretnine koje podliježu stečajnom postupku samo na dražbi. Upravitelj dražbu najavljuje u Trgovačkom glasilu (*Obchodný vestník*).

Pri realizaciji imovine upravitelj u slučaju nesolventnosti nije obavezan pravom da prihvati prijenos dionica, pravom da zatraži prijenos dionica, pravom da zatraži stjecanje dionica ili bilo kojim ugovornim pravima prvokupa. Ako realizira imovinu koja podliježe zakonskom pravu prvokupa ili pravu prvokupa koje je uspostavljeno kao stvarno pravo, upravitelj u slučaju nesolventnosti u pisanom obliku nudi predmet prava prvokupa onome tko ima to pravo. Upravitelj u slučaju nesolventnosti nije obavezan ovim pravom prvokupa ako stranka koja ima to pravo ne ostvari isto u roku od 60 dana od primitka pisane ponude. Realizacijom imovine prestaju svi instrumenti osiguranja, osim založnog prava koje je upravitelj u slučaju nesolventnosti zasnovao nakon proglašenja stečaja kao odgovor na upute nadležnog tijela, ili instrumenta osiguranja na imovini treće strane koja je višeg isplasnog reda od instrumenta osiguranja koji osigurava dužnikovu obvezu.

Pri prijenosu predmeta uz naknadu kupac stječe vlasništvo čak i ako dužnik nije vlasnik predmeta, osim ako je kupac znao ili morao znati da dužnik ili treća strana čijom je imovinom osigurana dužnikova obveza nije vlasnik predmeta. Upravitelj u slučaju nesolventnosti odgovoran je izvornom vlasniku predmeta za svaku pretrpljenu štetu, osim ako može dokazati da je postupio s profesionalnom pažnjom.

Otpust duga u okviru stečaja

Nakon donošenja odluke o proglašenju stečaja prava dužnika na raspolaganje imovinom koja podliježe postupku u slučaju nesolventnosti te pravo na djelovanje u ime dužnika u pitanjima koja se tiču takve imovine prelaze na upravitelja u slučaju nesolventnosti, koji sada djeluje u ime i za račun dužnika.

Ako su pravne radnje dužnika tijekom stečajnog postupka na štetu imovine koja podliježe stečajnom postupku, one nemaju učinka u odnosu na vjerovnike, ali to ne utječe na njihovu valjanost.

Dužnik i, uz suglasnost dužnika, njemu bliska osoba mogu upotrebljavati predmet koji podliježe stečajnom postupku na uobičajeni način; međutim, obvezni su ga zaštititi od gubitka, oštećenja ili uništenja i suzdržavati se od svega što bi moglo umanjiti njegovu vrijednost, osim uobičajenog trošenja i habanja.

Svako tko upotrebljava predmet koji je dio stečajne mase obavezan je u svakom trenutku omogućiti upravitelju u slučaju nesolventnosti da ga pregleda. Netko drugi osim dužnika ili bliske osobe može upotrebljavati takav predmet samo uz dozvolu upravitelja. Sav dohodak od toga što treća strana upotrebljava predmet dio je stečajne mase.

Nekretnine veće vrijednosti koje podliježu stečajnom postupku upravitelj u slučaju nesolventnosti realizira na dražbi. Nekretnine manje vrijednosti koje podliježu stečajnom postupku upravitelj realizira kao pokretnu imovinu.

Najniža ponuda pri realizaciji nekretnina na dražbi iznos je koji je odredio prijavljeni osigurani vjerovnik čiji je instrument osiguranja na predmetu koji se prodaje na dražbi najvišeg isplasnog reda, ili predstavnik vjerovnika ako za predmet koji se prodaje na dražbi ne postoji instrument osiguranja.

Realizacija dužnikova doma

Upravitelj u slučaju nesolventnosti dom dužnika može realizirati samo na dražbi.

Dom dužnika ne može se realizirati ako nakon odbitka izuzete vrijednosti doma (10 000 EUR) prihod ne bi pokrio troškove realizacije doma i barem dio tražbina registriranih vjerovnika. Upravitelj u slučaju nesolventnosti procjenjuje vrijednost dužnikova doma. Međutim, ako netko od vjerovnika dostavi mišljenje vještaka i uplati predujam za javnobilježničku naknadu u vezi s provjerom tijeka dražbe, odluka se temelji na mišljenju vještaka. Ako se predmet tada ne realizira, taj je vjerovnik obavezan platiti troškove realizacije.

Ako se dom dužnika realizira, upravitelj u slučaju nesolventnosti uplaćuje iznos koji odgovara izuzetoj vrijednosti dužnikova doma (izvan plana raspodjele) na posebni bankovni račun koji je upravitelj u tu svrhu otvorio u ime i za račun dužnika te o tome odmah obavješćuje dužnika. Samo je upravitelj ovlašten uplatiti ili prenijeti sredstva na poseban račun dužnika.

Sredstva na posebnom računu dužnika 36 mjeseci nakon otvaranja računa ne podliježu stečajnom postupku, postupku zapljene ili sličnom postupku izvršenja.

Tijekom tih 36 mjeseci dužniku nije dopušteno raspolagati tim posebnim računom, ali ima pravo zatražiti od banke ili podružnice strane banke podizanje gotovine s računa, pri čemu je najviši mjesečni iznos utvrđen u propisu slovačke vlade (250 EUR).

Ako se dom dužnika realizira, a u suvlasništvu je bračnih drugova, upravitelj u slučaju nesolventnosti otvara i poseban račun dužnika za bivšeg suvlasnika. Realizacija pokretnina

Upravitelj u slučaju nesolventnosti realizira pokretnine koje podliježu stečajnom postupku kao jedan ili više skupova imovine u postupku nadmetanja. U tu svrhu, upravitelj u Trgovačkom glasilu objavljuje skup imovine za nadmetanje i rok za podnošenje ponuda, koji ne smije biti kraći od deset kalendarskih dana od objave postupka nadmetanja u Trgovačkom glasilu. U obzir se uzimaju samo ponude u kojima je zainteresirana strana uplatila na račun upravitelja cjelokupni predujam za ponuđenu kupoprodajnu cijenu. Odluka o prodaji donosi se prema najvišoj ponuđenoj kupoprodajnoj cijeni. Ako nekoliko zainteresiranih strana da istu ponudu, upravitelj odlučuje ždrijebom. Kupac je obavezan organizirati uklanjanje predmeta o svom trošku.

Ako se pokretnina koja podliježe stečajnom postupku ne uspije realizirati u trećem postupku nadmetanja, ona prestaje podlijeći stečajnom postupku. Ako vjerovnik s prijavljenom tražbinom izrazi interes za taj skup pokretnina, upravitelj u slučaju nesolventnosti prenosi ga vjerovniku s prijavljenom tražbinom koji da najvišu ponudu u roku od deset dana od završetka trećeg nadmetanja. Ako nekoliko vjerovnika s prijavljenom tražbinom da istu ponudu, upravitelj odlučuje ždrijebom. Vjerovnik je obavezan organizirati uklanjanje predmeta o svom trošku.

Kao odgovor na pisanu uputu predstavnika vjerovnika ili dotičnog osiguranog vjerovnika, upravitelj u slučaju nesolventnosti može pokretninu realizirati na drugi način. Ako je riječ o nekoliko osiguranih vjerovnika, pisanu uputu može uputiti samo onaj vjerovnik čiji je instrument osiguranja najvišeg isplasnog reda. Realizacija potraživanja i ostale imovine

Ako potraživanja dužnika čine dio stečajne mase, upravitelj u slučaju nesolventnosti nastoji ih naplatiti, međutim, ne podnosi zahtjev za plaćanje na sudu ili drugom nadležnom tijelu. Ako upravitelj u roku od šest mjeseci nakon proglašenja stečaja ne uspije izvršiti povrat potraživanja, potraživanja se realiziraju ustupanjem kao pokretnine. Upravitelj nije obavezan nikakvim dogovorima koji zabranjuju ili ograničavaju ustupanje potraživanja. Ta se ograničenja prestaju primjenjivati nakon ustupa potraživanja.

Ako potraživanje čini dio stečajne mase, rok zastare obustavlja se i nastavlja tek kada potraživanje prestane podlijeći stečajnom postupku. Sud ili drugo tijelo zaustavlja svaki postupak koji uključuje potraživanje koje podliježe stečajnom postupku sve dok potraživanje ne prestane podlijeći stečajnom postupku.

Ostalu imovinu upravitelj u slučaju nesolventnosti realizira na sličan način kao pokretnine ili potraživanja.

Pravo na otkup imovine iz stečajne mase

Uz suglasnost dužnika, ovlaštena osoba (definirana u nastavku) ima pravo u svakom trenutku otkupiti bilo koji dio imovine iz stečajne mase po cijeni utvrđenoj mišljenjem vještaka. U ovom se slučaju ne primjenjuju odredbe o pravilima za realizaciju.

Uz suglasnost dužnika, ovlaštena osoba ima pravo otkupiti imovinu iz stečajne mase po cijeni postignutoj na dražbi ili u nadmetanju, ili po cijeni koju je vjerovnik ponudio, pod uvjetom da ovlaštena osoba upravitelju u slučaju nesolventnosti uplati iznos cijene u roku od deset dana od završetka dražbe, nadmetanja ili od datuma podnošenja ponude vjerovnika.

Ako uz suglasnost dužnika član njegove uže obitelji, brat/sestra ili bračni drug ostvare pravo na otkup dužnikova doma iz stečajne mase, vrši se prijeboj izuzete vrijednosti dužnikova doma s kupoprodajnom cijenom.

Za potrebe ostvarivanja prava na otkup imovine iz stečajne mase ovlaštena osoba znači član uže obitelji dužnika, brat/sestra, bračni drug ili općina u kojoj se nekretnina nalazi.

Ako je povrijeđeno pravo ovlaštene osobe na otkup imovine iz stečajne mase, ta osoba ima pravo tražiti od stjecatelja da joj ponudi taj predmet imovine na prodaju. To pravo prestaje ako se ne ostvari u roku od tri mjeseca od realizacije predmeta.

11 Koje tražbine treba prijaviti u odnosu na dužnikovu nesolvencijsku masu i kako se postupa s tražbinama koje su nastale nakon pokretanja postupka u slučaju nesolventnosti?

Stečaj

Vjerovnik može prijaviti sve tražbine koje ima prema dužniku, uključujući tražbine koje još nisu dospjele za naplatu.

Može se prijaviti i osigurana tražbina (s instrumentom osiguranja na imovini dužnika).

Osigurana tražbina koju vjerovnik ima prema osobi koja nije dužnik može se prijaviti ako se instrument osiguranja odnosi na dužnikovu imovinu (postoje određena ograničenja u pogledu namirenja u takvim slučajevima). Ako se takva tražbina ne prijavi, smatrat će se tražbinom nižeg isplasnog reda iz stečajne mase.

Mogu se prijaviti i buduće i potencijalne tražbine.

Tražbine koje nisu prijavljene podnošenjem zahtjeva nazivaju se tražbine iz stečajne mase.

Dijele se na tražbine iz opće stečajne mase i tražbine iz zasebne stečajne mase (osigurane instrumentom osiguranja).

To se, na primjer, odnosi na sljedeće:

troškove realizacije stečajne mase, plan raspodjele, naknadu upravitelja u slučaju nesolventnosti te naknadu i izdatke privremenog upravitelja

pravo na povrat predujma za troškove stečajnog postupka

nadoknadu nužnih izdataka upravitelja u slučaju nesolventnosti za vođenje stečajnog postupka

naknadu za uzdržavanje djeteta koja je dospjela nakon proglašenja stečaja i za kalendarski mjesec u kojem je proglašen stečaj

troškove u vezi s upravljanjem imovinom i tražbine nastale u vezi s upravljanjem poduzećem tijekom stečajnog postupka, uključujući tražbine iz ugovora koje je sklopio upravitelj u slučaju nesolventnosti

naknadu za likvidatora i odgovornog predstavnika te nadoknadu njihovih nužnih izdataka nakon proglašenja stečaja

plaće zaposlenika i druga prava iz ugovora o radu ili ugovora o radu izvan radnog odnosa („prava iz radnog odnosa”) koja su nastala nakon proglašenja

stečaja i za kalendarski mjesec u kojem je proglašen stečaj, u iznosu koji utvrđuje upravitelj u slučaju nesolventnosti ili koji su dogovorili upravitelj u slučaju

nesolventnosti i zaposlenik kojem je upravitelj dodijelio posao koji se odnosi na upravljanje stečajnom masom

prava iz radnog odnosa zaposlenika koja su nastala nakon proglašenja stečaja i za kalendarski mjesec u kojem je proglašen stečaj, u iznosu koji je utvrdio upravitelj u slučaju nesolventnosti ili koji su dogovorili upravitelj u slučaju nesolventnosti i zaposlenik kojem je upravitelj dodijelio posao koji se odnosi na upravljanje poduzećem tijekom stečajnog postupka

tražbine za poreze, naknade, carinske pristojbe, doprinose za zdravstveno osiguranje, doprinose za socijalnu sigurnost, doprinose za mirovinsko osiguranje i doprinose za dopunsko mirovinsko osiguranje koje su nastale nakon proglašenja stečaja, ako se odnose na upravljanje poduzećem za vrijeme stečajnog postupka

prava iz radnog odnosa koja su nastala nakon proglašenja stečaja i za kalendarski mjesec u kojem je proglašen stečaj, i to najviše u iznosu četiri puta većem od minimalnih mjesečnih troškova života za svaki kalendarski mjesec u kojem se radni odnos nastavio od proglašenja stečaja, uključujući kalendarski mjesec u kojem je stečaj proglašen i kalendarski mjesec u kojem je prestao radni odnos

tražbine za poreze, naknade, carinske pristojbe, doprinose za zdravstveno osiguranje, doprinose za socijalnu sigurnost, doprinose za mirovinsko osiguranje i doprinose za dopunsko mirovinsko osiguranje koje su nastale nakon proglašenja stečaja, ako se odnose na upravljanje imovinom i njezinu realizaciju

zahtjeve za povrat iz jamstvenog fonda ako se odnose na naknade isplaćene zaposleniku za prava iz radnog odnosa zaposlenika, koji čine tražbinu iz stečajne mase.

Upravitelj u slučaju nesolventnosti kontinuirano namiruje tražbine iz opće stečajne mase. Ako se tražbine istog isplatnog reda iz opće stečajne mase ne mogu u potpunosti namiriti, namiruju se razmjerno.

Tražbine iz zasebne stečajne mase odnose se na zasebnu stečajnu masu.

Upravitelj u slučaju nesolventnosti kontinuirano namiruje tražbine iz zasebne stečajne mase. Ako se tražbine istog isplatnog reda iz zasebne stečajne mase ne mogu u potpunosti namiriti, namiruju se razmjerno.

Tražbine iz stečajne mase prijavljuju se upravitelju u slučaju nesolventnosti. Upravitelj u slučaju nesolventnosti na zahtjev obavješćuje vjerovnika je li prihvatio pravnu osnovu i iznos vjerovnikove tražbine iz stečajne mase, uključujući njegov isplatni red.

Ako upravitelj u slučaju nesolventnosti ne prihvati tražbinu iz stečajne mase, vjerovnika se poziva da pokrene postupak protiv upravitelja u slučaju nesolventnosti, tražeći od suda da utvrdi pravnu osnovu ili iznos tražbine iz stečajne mase. Ako vjerovnik ne pokrene postupak pravodobno, tražbina iz stečajne mase ne uzima se u obzir u stečajnom postupku u onoj mjeri u kojoj je upravitelj u slučaju nesolventnosti nije priznao.

Upravitelj u slučaju nesolventnosti odgovoran je vjerovnicima i drugim osobama za štetu koja im je prouzročena njegovim nerazumnim ili neekonomičnim izdacima upravljanja ili realizacije imovine ili upravljanja poduzećem, osim ako upravitelj u slučaju nesolventnosti dokaže da je postupao s profesionalnom pažnjom.

Upravitelj u slučaju nesolventnosti vodi transparentnu evidenciju tražbina iz stečajne mase i obavezan je sudu dostaviti ispis te evidencije.

Otpust duga u okviru stečaja

Postoje tri skupine tražbina koje se priznaju za otpust duga.

Tražbine koje se mogu namiriti samo u stečajnom postupku ili u okviru plana otplate. To su u osnovi tražbine koje su nastale prije proglašenja stečaja ili prije pružanja zaštite od vjerovnika, te dopunske tražbine i tražbine koje se odnose na raskid ili odustajanje od ugovora sklopljenog prije stečaja.

Tražbine koje su izuzete iz namirenja, odnosno koje se ne mogu naplatiti od dužnika u okviru otpusta duga. To se odnosi na nepredviđene troškove tražbina (određeni dio njih), tražbine na temelju mjenice ili zadužnice, ugovorne kazne, druge novčane kazne, tražbine povezanih strana i troškove sudionika u otpustu duga.

Tražbine na koje ne utječe otpust duga (vjerovnik može odabrati hoće li ih prijaviti):

tražbine koje nisu prijavljene u stečajnom postupku za otpust duga jer upravitelj u slučaju nesolventnosti nije pisanim putem obavijestio vjerovnika da je stečaj proglašen za otpust duga

tražbine prema Centru za pravnu pomoć

osigurane tražbine u iznosu u kojem su pokrivene predmetom instrumenta osiguranja

tražbina na temelju odgovornosti za osobne ozljede prouzročene s namjerom, uključujući nepredviđene troškove

tražbina za uzdržavanje djeteta, uključujući nepredviđene troškove

prava iz radnog odnosa koja su dospjela za naplatu od dužnika

novčana kazna na temelju kaznenog prava

nenovčana tražbina.

Ako osigurana tražbina u stečajnom postupku za otpust duga nije prijavljena, osigurani vjerovnik samo ima pravo tražiti namirenje iz predmeta instrumenta osiguranja.

U stečajnom postupku za otpust duga ne postoji pojam tražbina iz stečajne mase. Nakon realizacije stečajne mase i okončanja svih sporova koji mogu utjecati na plan raspodjele prihoda, upravitelj u slučaju nesolventnosti sastavlja plan raspodjele prihoda bez nepotrebnog odlaganja te najkasnije 60 dana nakon proglašenja stečaja. Upravitelj u slučaju nesolventnosti objavljuje namjeru sastavljanja plana raspodjele u Trgovačkom glasilu.

Upravitelj u slučaju nesolventnosti od prihoda prvo oduzima troškove stečajnog postupka, nakon toga izuzetu vrijednost dužnikova doma, ako je ima, zatim namiruje prijavljene tražbine za uzdržavanje djece dužnika, te preostali dio razmjerno raspodjeljuje svim registriranim vjerovnicima u skladu s visinom njihovih utvrđenih tražbina. Svaki vjerovnik snosi troškove namirenja.

Troškovi stečajnog postupka jesu sljedeći:

naknada upravitelja u slučaju nesolventnosti te troškovi realizacije imovine i izrade plana raspodjele

nužni izdaci upravitelja u slučaju nesolventnosti za vođenje stečajnog postupka

troškovi upravljanja imovinom koja podliježe stečajnom postupku

predujam za troškove mišljenja vještaka

troškovi istraživanja koje je upravitelj u slučaju nesolventnosti proveo na zahtjev vjerovnika, u iznosu koji odobri predstavnik vjerovnika ili skupština vjerovnika.

12 Kojim su pravilima uređeni prijavljivanje, provjera i priznavanje tražbina?

Prijava tražbina u stečajnom postupku

Tražbina koja nije tražbina iz stečajne mase prijavljuje se u stečajnom postupku podnošenjem zahtjeva.

Primjerak zahtjeva podnosi se upravitelju u slučaju nesolventnosti u uobičajenom roku za prijavu tražbina od 45 dana nakon proglašenja stečaja. Vjerovnik jedan primjerak zahtjeva šalje i sudu.

Ako vjerovnik upravitelju u slučaju nesolventnosti naknadno pošalje zahtjev, on se uzima u obzir, ali vjerovnik ne može ostvariti prava glasa ili druga prava povezana s prijavljenom tražbinom. To ne dovodi u pitanje pravo vjerovnika na razmjerno namirenje. Međutim, vjerovnika se može namiriti samo iz prihoda

koji su dodijeljeni u planu raspodjele prihoda iz opće stečajne mase, pri čemu je namjera sastavljanja plana raspodjele objavljena u Trgovačkom glasilu nakon što je upravitelj u slučaju nesolventnosti primio zahtjev. Upravitelj u slučaju nesolventnosti u Trgovačkom glasilu objavljuje upis ove tražbine na popis tražbina, s imenom vjerovnika i novčanim iznosom.

Kad je riječ o osiguranoj tražbini, u zahtjevu koji se dostavlja upravitelju u slučaju nesolventnosti potrebno se propisno i pravodobno pozvati na instrument osiguranja, u uobičajenom roku za prijavu tražbina od 45 dana nakon proglašenja stečaja, u protivnom instrument osiguranja prestaje vrijediti. Zahtjev se može upotrijebiti i za buduću tražbinu ili tražbinu koja ovisi o ispunjenju određenog uvjeta („potencijalna tražbina“). Međutim, vjerovnik može ostvarivati prava povezana s potencijalnom tražbinom samo nakon što upravitelju u slučaju nesolventnosti dokaže da je potencijalna tražbina nastala.

Dostava zahtjeva upravitelju u slučaju nesolventnosti ima iste pravne učinke na zastaru i istek prava kao i u slučaju ostvarivanja prava pred sudom.

U stečajnom postupku vjerovnik koji ima dospjelu tražbinu od osobe koja nije dužnik isto tako prijavljuje tražbinu ako je osigurana instrumentom osiguranja na imovini dužnika.

Ako vjerovnik ne prijavi takvu osiguranu tražbinu u uobičajenom roku, njegov instrument osiguranja ne uzima se u obzir u stečajnom postupku. Međutim, vjerovnik ima pravo iz relevantne stečajne mase tražiti predaju onoga čime je relevantna stečajna masa obogaćena, i može ostvariti to pravo iz relevantne stečajne mase kao tražbinu iz stečajne mase, no takva se tražbina namiruje tek nakon što su namirene sve ostale tražbine iz te stečajne mase.

Podaci za podnošenje zahtjeva u stečajnom postupku

Zahtjev se mora podnijeti s pomoću propisanog obrasca i mora sadržavati bitne podatke. U protivnom, zahtjev se ne uzima u obzir. Bitni podaci uključuju sljedeće:

- (a) ime, prezime i adresu vjerovnika, ili naziv i statutarno sjedište vjerovnika
- (b) ime, prezime i adresu dužnika, ili naziv i statutarno sjedište dužnika
- (c) pravnu osnovu za nastanak tražbine
- (d) isplatni red po kojem se tražbina treba namiriti iz opće stečajne mase
- (e) ukupan iznos tražbine
- (f) potpis vjerovnika.

Za svaku osiguranu tražbinu treba podnijeti zaseban zahtjev i navesti osigurani iznos te vrstu, isplatni red, predmet i pravnu osnovu za instrument osiguranja.

U zahtjevu za potencijalnu tražbinu potrebno je navesti i situaciju u kojoj će tražbina nastati ili uvjet o kojem tražbina ovisi.

Ukupni se iznos tražbine u zahtjevu dijeli na glavniciu i nepredviđene troškove, a nepredviđeni troškovi dijele se prema pravnoj osnovi na kojoj nastaju.

Tražbine se izražavaju u eurima. U protivnom, upravitelj u slučaju nesolventnosti preračunava iznos tražbine prema referentnom tečaju koji je utvrdila i objavila Europska središnja banka ili Narodna banka Slovačke (*Národná banka Slovenska*) na dan proglašenja stečaja. Ako se tražbina izražava u valuti za koju ni Europska središnja banka ni Narodna banka Slovačke ne utvrđuju ili ne objavljuju referentni tečaj, upravitelj u slučaju nesolventnosti određuje iznos tražbine postupajući s profesionalnom pažnjom.

Zahtjevu se prilažu dokumenti koji dokazuju činjenice navedene u njemu. Vjerovnik koji je računovodstveni subjekt u zahtjev mora uključiti izjavu o tome je li tražbinu uključio u poslovne evidencije vjerovnika i u kojoj mjeri ili navesti razloge ako to nije učinio.

Zahtjev za nenovčanu tražbinu mora sadržavati mišljenje vještaka kojim se utvrđuje vrijednost nenovčane tražbine. U protivnom, zahtjev se ne uzima u obzir. Vjerovnik koji u Slovačkoj nema boravište ili statutarno sjedište ili organizacijsku jedinicu vjerovnikova poduzeća obavezan je imenovati predstavnika za dostavu pismena koji u Slovačkoj ima boravište ili statutarno sjedište, te u pisanom obliku obavijestiti upravitelja u slučaju nesolventnosti o imenovanju takvog predstavnika. U protivnom će se dokumenti vjerovniku dostavljati samo objavljivanjem u Trgovačkom glasilu.

Neispravne prijave u stečajnom postupku

Nakon isteka uobičajenog roka za prijavu tražbina, upravitelj u slučaju nesolventnosti bez nepotrebnog odlaganja sudu podnosi popis podnesaka za koje smatra da se ne mogu smatrati zahtjevima, navodeći svoje mišljenje. Sud bez nepotrebnog odlaganja odlučuje trebaju li se ti podnesci smatrati zahtjevima.

Sud upravitelju u slučaju nesolventnosti dostavlja svoju odluku, a upravitelj obavješćuje zainteresirane strane.

Zahtjev za prijavu tražbina u stečajnom postupku ne može se ispraviti ni izmijeniti.

Popis tražbina u stečajnom postupku

Upravitelj u slučaju nesolventnosti prijavljene tražbine upisuje u popis tražbina. Na zahtjev vjerovnika upravitelj odmah izdaje potvrdu je li vjerovnikova tražbina upisana u popis tražbina.

U stečajnom postupku popis tražbina osnova je za ostvarivanje prava povezanih s prijavljenom tražbinom.

Osporavanje i utvrđivanje tražbina u stečajnom postupku

U slovačkom pravu ne govori se o „priznavanju” ili „nepriznavanju” tražbina, već o „osporavanju” ili „utvrđivanju” tražbina.

Upravitelj u slučaju nesolventnosti uspoređuje svaku prijavljenu tražbinu s dužnikovim poslovnim evidencijama i drugom dokumentacijom, te s popisom obveza, pritom uzimajući u obzir izjave dužnika i ostalih strana. Upravitelj provodi i vlastito istraživanje, a ako utvrdi da je tražbina upitna, obavezan je osporiti upitne dijelove tražbine.

Upravitelj u slučaju nesolventnosti ili vjerovnik koji je prijavio tražbinu mogu osporiti tražbinu (potonji slanjem propisanog obrasca upravitelju) na temelju pravne osnove, izvršivosti, iznosa, isplatnog reda ili osiguravanja instrumentom osiguranja, ili isplatnog reda instrumenta osiguranja. Ako tražbinu prijavi tijelo, institucija ili agencija Europske unije, pravna osnova i iznos koji je tijelo, institucija ili agencija Europske unije navela ne mogu se osporiti.

Tražbina se može osporiti:

u roku od 30 dana od isteka uobičajenog roka za prijavu tražbina

u roku od 30 dana od upisa tražbine na popis tražbina u Trgovačkom glasilu, ako je tražbina naknadno prijavljena.

Zbog velikog broja zahtjeva ili drugih ozbiljnih razloga sud može više puta produljiti rok u kojem upravitelj u slučaju nesolventnosti može osporiti tražbinu, bilo kao odgovor na prijedlog upravitelja u slučaju nesolventnosti ili bez prijedloga, i to svaki put za najviše 30 dana.

Svako tko osporava tražbinu uvijek mora navesti razlog za to. Ako se osporava određeni iznos ta osoba mora navesti osporeni iznos, ako se osporava isplatni red potrebno je navesti isplatni red koji ta osoba prihvaća, a ako se osporava instrument osiguranja potrebno je navesti osporeni opseg. U protivnom osporavanje nema učinka. Ako je osporenu tražbinu barem djelomično potvrdio sud, osoba koja je osporila tražbinu odgovorna je dotičnom vjerovniku za svaku štetu nastalu osporavanjem tražbine, osim ako ta osoba ne može dokazati da je to učinila postupajući s profesionalnom pažnjom.

Upravitelj u slučaju nesolventnosti bez nepotrebnog odlaganja upisuje osporavanje tražbine u popis tražbina i pisanim putem obavješćuje vjerovnika čija je tražbina osporena.

Vjerovnikovo osporavanje tražbine proizvodi učinak:

ako je podneseno upotrebom propisanog obrasca, i

ako je na bankovni račun upravitelja u slučaju nesolventnosti uplaćen iznos od 350 EUR, s brojem tražbine u popisu tražbina kao „varijabilnim simbolom”. U tu svrhu, upravitelj u slučaju nesolventnosti u Trgovačkom glasilu objavljuje bankovni račun na koji se uplaćuje polog. Polog se može uplatiti samo u roku za osporavanje tražbina, te je potrebno uplatiti zaseban polog za svako osporavanje tražbine koje se podnosi zasebnim zahtjevom. Polog čini dio opće stečajne

mase. Ako postoji cjelovita ili djelomična osnova za osporavanje tražbine, vjerovnik koji osporava tražbinu ima pravo na povrat pologa, što se može primijeniti kao tražbina iz stečajne mase.

Dužnik ima pravo prigovora na prijavljenu tražbinu i mora to učiniti u roku koji je vjerovnicima utvrđen za osporavanje tražbina. Prigovor se upisuje u popis tražbina, ali ne utječe na utvrđivanje tražbine.

Vjerovnik ima pravo pokrenuti postupak kojim traži određivanje osporene tražbine na sudu, a postupak je potrebno pokrenuti protiv svih koji su tražbinu osporili. To se pravo mora ostvariti na sudu protiv svih ovih osoba u roku od 30 dana od dana dostave pisane obavijesti upravitelja u slučaju nesolventnosti o osporavanju tražbine vjerovniku, u protivnom ono prestaje. Postupak se može pokrenuti na sudu koji vodi stečajni postupak. Pravo na određivanje osporene tražbine ostvareno je pravodobno i ako je postupak pokrenut u tom roku pred sudom koji nije nadležan. Sam postupak uređen je općim postupkovnim propisima.

Ako vjerovnik tražbine čiji je isplatan red osporen ne pokrene postupak, primjenjuje se najniži prihvaćeni isplatan red.

Ako je tražbina vjerovnika osporena, ali je tijelo koje nije sud nadležno za odlučivanje o tražbini, sud nadležan za ocjenu zakonitosti takve odluke nadležan je i za postupak određivanja te tražbine. To se primjenjuje i ako tijelo koje nije sud nije donijelo takvu odluku.

Vjerovnik u postupku može tražiti utvrđivanje pravne osnove, izvršivosti, isplasnog reda i iznosa tražbine ili njezina osiguravanja instrumentom osiguranja ili isplasnog reda instrumenta osiguranja. Vjerovnik u postupku može tražiti najviše ono što je naveo u zahtjevu.

Rješenje o određivanju osporene tražbine proizvodi učinak za sve strane u stečajnom postupku.

Nakon isteka roka za osporavanje tražbine, tražbina se smatra utvrđenom u mjeri u kojoj nije osporena.

Upravitelj u slučaju nesolventnosti može prihvatiti tražbinu koju je on osporio i tražbinu koju je osporio vjerovnik uz suglasnost vjerovnika ako sud još nije odlučio o njezinu određivanju. Prihvaćanje osporene tražbine znači da se ona smatra utvrđenom u dozvoljenom opsegu.

Tražbina određena pravomoćnom odlukom suda ili drugog javnog tijela smatra se utvrđenom u dozvoljenom opsegu.

Na zahtjev osporenog vjerovnika, upravitelj u slučaju nesolventnosti bez nepotrebnog odlaganja sudu podnosi zahtjev za tražbinu koju je drugi vjerovnik učinkovito osporio, zajedno s dokumentima koje su podnijeli prijavljeni (osporeni) vjerovnik i vjerovnik koji osporava te izjavom upravitelja u slučaju nesolventnosti u kojoj se navodi je li i u kojoj mjeri tražbina evidentirana u poslovnim evidencijama, je li ju i u kojoj mjeri dužnik osporio, te je li ju i u kojoj mjeri upravitelj u slučaju nesolventnosti prihvatio, i na temelju čega. Na temelju tih dokumenata sud bez nepotrebnog odlaganja odlučuje hoće li i u kojoj mjeri odobriti vjerovniku prava glasa i druga prava povezana s osporenom tražbinom. Sud dostavlja svoje rješenje upravitelju u slučaju nesolventnosti i vjerovniku o čijim se pravima povezanim s osporenom tražbinom odlučivalo. To se rješenje ne objavljuje u Trgovačkom glasilu. Vjerovnik o čijim je pravima povezanim s osporenom tražbinom sud odlučio može podnijeti žalbu protiv rješenja.

Prijava tražbina u postupku reorganizacije

Zahtjev se podnosi upravitelju u slučaju nesolventnosti u roku od 30 dana od odobrenja reorganizacije. Zahtjev dostavljen nakon tog roka ne uzima se u obzir.

Podaci za zahtjev u postupku reorganizacije

Odredbе o podacima za zahtjev u stečajnom postupku primjenjuju se *mutatis mutandis*. Kad je riječ o osiguranoj tražbini, u zahtjevu se potrebno propisno i pravodobno pozvati na instrument osiguranja. U protivnom se tražbina smatra neosiguranom tražbinom.

Tražbina se može ispraviti ili izmijeniti samo zamjenom izvornog zahtjeva novim zahtjevom koji se dostavlja upravitelju, i to samo do krajnjeg roka za prijavu tražbina.

Upravitelj u slučaju nesolventnosti na zahtjev izdaje potvrdu da je vjerovnikova tražbina upisana u popis tražbina.

U slučaju sumnje upravitelj u slučaju nesolventnosti može u bilo kojem trenutku tijekom postupka reorganizacije podnijeti zahtjev sudu da odluči hoće li zahtjev uzeti u obzir.

Popis tražbina u postupku reorganizacije

Upravitelj u slučaju nesolventnosti upisuje prijavljene tražbine i podatke navedene u zahtjevima u popis tražbina, tako da se popis sastavlja u roku od deset dana nakon isteka roka za prijavu tražbina.

Istodobno sa sastavljanjem popisa tražbina upravitelj u slučaju nesolventnosti poziva dužnika da dostavi primjedbe na upisane tražbine u roku koji određuje upravitelj, a koji nije kraći od pet radnih dana ni dulji od deset radnih dana.

U roku od tri dana nakon isteka roka za osporavanje tražbina upravitelj u slučaju nesolventnosti sudu dostavlja primjerak popisa tražbina s naznakom osporenih tražbina. Podaci upisani u popis tražbina koji je dostavljen sudu presudni su za ocjenjivanje opsega osporavanja prijavljenih tražbina.

U slučaju promjene podataka upisanih u popis tražbina tijekom reorganizacije, upravitelj u slučaju nesolventnosti evidentirat će promjenu u popis tražbina čim za to sazna, te odmah o toj izmjeni popisa tražbina pisanim putem obavijestiti sud.

Popis tražbina dio je spisa upravitelja u slučaju nesolventnosti.

Osporavanje i utvrđivanje tražbina u postupku reorganizacije

Upravitelj u slučaju nesolventnosti postupajući s profesionalnom pažnjom uspoređuje svaku prijavljenu tražbinu s dužnikovim poslovnim evidencijama i drugom dokumentacijom, te s popisom dužnikovih obveza, pritom uzimajući u obzir izjave dužnika i ostalih strana. Upravitelj provodi i vlastito istraživanje, a ako utvrdi da je tražbina upitna s obzirom na njezinu pravnu osnovu, izvršivost, iznos, isplatan red ili osiguravanje instrumentom osiguranja, ili isplatan red instrumenta osiguranja, obavezan je osporiti upitne dijelove tražbine.

Upravitelj u slučaju nesolventnosti tražbinu može osporiti samo u roku od 30 dana od isteka roka za prijavu tražbina. Upravitelj osporava tražbinu tako da u popis tražbina upisuje osporavanje tražbine te razloge i opseg takvog osporavanja. Ako upravitelj ospori iznos tražbine, u popis tražbina upisuje i utvrđeni iznos tražbine. Nakon isteka roka za osporavanje tražbine tražbina se smatra utvrđenom u mjeri u kojoj nije osporena. Za potrebe ostvarivanja prava povezanih s prijavljenom tražbinom, prijavljena tražbina smatra se utvrđenom i kada je osporen samo njezin iznos.

Dužnik ili vjerovnik koji je upravitelju u slučaju nesolventnosti prijavio tražbinu ima pravo upravitelju podnijeti prijedlog za osporavanje prijavljene tražbine.

Upravitelj u slučaju nesolventnosti obavezan je svaki prijedlog ocijeniti postupajući s profesionalnom pažnjom te svakog predlagatelja obavijestiti o tome kako je s prijedlogom postupio. Upravitelj u slučaju nesolventnosti u popis tražbina upisuje prijedlog koji se odnosi na osporavanje tražbine te način na koji je s prijedlogom postupio.

U roku od 30 dana nakon isteka roka za osporavanje tražbina vjerovnik koji ima osporenu tražbinu može pokrenuti postupak protiv dužnika i tražiti od suda da utvrdi pravnu osnovu, izvršivost, iznos, osiguravanje instrumentom osiguranja ili isplatan red instrumenta osiguranja osporene tražbine. Vjerovnik u postupku može tražiti najviše ono što je naveo u zahtjevu. Postupak se pokreće na sudu koji vodi postupak reorganizacije.

Ako vjerovnik koji ima osporenu tražbinu ne pokrene postupak za određivanje osporene tražbine u zakonskom roku ili povuče prijedlog za određivanje osporene tražbine, tražbina koju je vjerovnik prijavio ne uzima se u obzir u mjeri u kojoj je osporena u postupku reorganizacije, a ako sud potvrdi plan reorganizacije tražbina se ne može izvršiti u odnosu na dužnika u mjeri u kojoj je osporena.

Sudsko rješenje kojim se određuje osporena tražbina ima učinak za sve strane. Nakon što sudsko rješenje kojim se određuje osporena tražbina postane konačno, tražbina se smatra utvrđenom u onoj mjeri koju je sud odredio. Tražbina se ne može izvršiti u odnosu na dužnika izvan te mjere.

Dok ne istekne rok za pokretanje postupka za određivanje tražbine ili dok sud ne donese konačno rješenje o određivanju tražbine, dužnik može prihvatiti osporenu tražbinu u pisanom obliku u odnosu na vjerovnika. Kao posljedica toga, osporena tražbina smatra se utvrđenom u prihvaćenom opsegu. Ako je upravitelj u slučaju nesolventnosti osporio tražbinu na zahtjev vjerovnika, dužnik može prihvatiti osporenu tražbinu samo uz suglasnost tog vjerovnika. Tijekom reorganizacije utvrđivanje tražbine upisuje se u popis tražbina. Upravitelj u slučaju nesolventnosti obavezan je odmah nakon što je tražbina utvrđena ili nakon što dužnik prihvati tražbinu upisati utvrđivanje tražbine u popis tražbina.

Ako tijekom postupka za određivanje osporene tražbine sud proglašuje stečaj dužnika, svojom odlukom sud obustavlja postupak za određivanje osporene tražbine.

Prijava tražbina u postupku otpusta duga

Otpust duga u okviru stečaja

Dužnik je obavezan prijedlogu za pokretanje postupka otpusta duga u okviru stečaja priložiti popis vjerovnika, na temelju čega upravitelj u slučaju nesolventnosti pisanom putem obavješćuje svakog vjerovnika na popisu da je proglašen stečaj.

Vjerovnik može prijaviti tražbinu u roku od 45 dana od proglašenja stečaja, ili kasnije, sve dok upravitelj u slučaju nesolventnosti ne objavi namjeru sastavljanja plana raspodjele.

Ako vjerovnik upravitelju u slučaju nesolventnosti dostavi zahtjev nakon roka od 45 dana, on se uzima u obzir, ali vjerovnik ne može ostvariti prava glasa. Odredbe o stečaju na zahtjev se primjenjuju *mutatis mutandis* (obrazac, sadržaj zahtjeva, valuta i dodaci). Odredbe o neispravnim zahtjevima i popisu tražbina također se primjenjuju *mutatis mutandis*.

Prijavljenu tražbinu može osporiti jedino drugi registrirani vjerovnik. Odredbe o osporavanju i prijavi tražbina u stečaju primjenjuju se *mutatis mutandis*.

Međutim, za utvrđivanje osporene tražbine dovoljno je prihvaćanje vjerovnika koji je osporio tražbinu te u tom slučaju nije potrebna suglasnost upravitelja u slučaju nesolventnosti.

U otpustu duga u okviru stečaja dužnika se oslobađa od svih tražbina (ne samo prijavljenih tražbina).

Međutim, to se može ukinuti pokretanjem postupka za poništavanje otpusta duga zbog nepoštene namjere dužnika, gdje je u zakonodavstvu kao primjer nepoštene namjere izričito naveden propust da se vjerovnika (fizičku osobu) uključi u popis vjerovnika, čak i ako to zatraži upravitelj u slučaju nesolventnosti.

Otpust duga u okviru plana otplate

Dužnik je obavezan prijedlogu za otpust duga priložiti popis svojih obveza.

U ovoj vrsti postupaka vjerovnici ne prijavljuju tražbine, već upravitelj u slučaju nesolventnosti istražuje okolnosti dužnika.

Nakon utvrđivanja plana otplate, dužnika se oslobađa od duga. Međutim, to se može ukinuti pokretanjem postupka za poništavanje otpusta duga zbog nepoštene namjere dužnika, gdje je u zakonodavstvu kao primjer nepoštene namjere izričito naveden propust da se vjerovnika (fizičku osobu) uključi u popis vjerovnika, čak i ako to zatraži upravitelj u slučaju nesolventnosti.

13 Kojim je pravilima uređena raspodjela sredstava? Kako se razvrstavaju tražbine i prava vjerovnika?

Raspodjela prihoda u stečaju

U stečajnom postupku raspodjela prihoda ovisi o vrsti vjerovnika (osigurani vjerovnici, neosigurani vjerovnici, vjerovnici s podređenim tražbinama, ugovorne kazne i tražbine vjerovnika koji su povezani s dužnikom).

Osigurana tražbina osiguranog vjerovnika namiruje se (u mjeri u kojoj je utvrđena) iz prihoda ostvarenih realizacijom imovine koja čini zasebnu stečajnu masu osiguranog vjerovnika, nakon odbitka tražbina iz stečajne mase koja je dodijeljena popisu stavki imovine koja čini zasebnu stečajnu masu. Ako se osigurana tražbina osiguranog vjerovnika ne može namiriti u cijelosti, u preostalom iznosu namiruje se kao neosigurana tražbina.

Neosigurane tražbine namiruju se (u mjeri u kojoj su utvrđene) iz prihoda ostvarenih realizacijom imovine koja čini opću stečajnu masu, nakon odbitka tražbina iz stečajne mase koja je dodijeljena popisu stavki imovine koja čini opću stečajnu masu. Ako se neosigurane tražbine ne mogu namiriti u cijelosti, namiruju se razmjerno njihovoj relativnoj visini.

Podređene tražbine namiruju se (u mjeri u kojoj su utvrđene) iz prihoda ostvarenih realizacijom imovine koja čini opću stečajnu masu, i koji su preostali u općoj stečajnoj masi nakon što su ostale neosigurane tražbine u cijelosti namirene. Ako se podređene tražbine ne mogu namiriti u cijelosti, namiruju se razmjerno njihovoj relativnoj visini. Na isti se način namiruju ugovorne kazne i tražbine vjerovnika povezanih s dužnikom.

Raspodjela prihoda u stečajnom postupku temelji se na planu raspodjele. Prije sastavljanja plana upravitelj u slučaju nesolventnosti sastavlja popis tražbina iz stečajne mase koje je potrebno namiriti iz prihoda dodijeljenih relevantnoj stečajnoj masi (bilo da se radi o zasebnoj stečajnoj masi za osiguranu imovinu ili općoj stečajnoj masi). Upravitelj u slučaju nesolventnosti u Trgovačkom glasilu objavljuje taj popis i najavljuje namjeru sastavljanja plana raspodjele. Osobe utvrđene zakonom, prvenstveno tijela vjerovnika i vjerovnici, mogu pregledati popis i podnijeti prigovore protiv njega u zadanom roku. Prigovori se mogu odnositi na isplatni red tražbine, propust ustupa tražbine, izuzeće tražbine i visinu tražbine. Nakon isteka roka upravitelj u slučaju nesolventnosti izrađuje plan raspodjele i dostavlja ga odboru vjerovnika na odobrenje (ako odbor nije aktivan, plan raspodjele dostavlja se sudu). Nakon odobrenja plana upravitelj u slučaju nesolventnosti isplaćuje nesporni dio prihoda relevantnom vjerovniku, a sporni dio zadržava dok sud ne donese odluku.

Općenito, plan raspodjele (bilo iz zasebne ili opće stečajne mase) sastavlja se odmah nakon realizacije relevantnog dijela imovine. Ako priroda slučaja to dopušta, upravitelj u slučaju nesolventnosti sastavlja i djelomični plan raspodjele, međutim u velikoj većini stečaja postoji samo jedan (konačni) plan raspodjele.

Plan raspodjele sadržava i potencijalne i osporene tražbine. Osporene tražbine namiruju se samo ako ih sud odluči utvrditi. Potencijalne tražbine namiruju se samo kad nastanu.

Nakon što u potpunosti realizira popisane imovinu i okonča sve povezane sporove, upravitelj u slučaju nesolventnosti izrađuje konačni plan raspodjele prihoda za neosigurane vjerovnike. Taj konačni plan raspodjele uključuje i sve prethodne planove raspodjele.

U postupcima reorganizacije i otpusta duga prihodi se ne raspodjeljuju u okviru plana otplate.

Otpust duga u okviru stečaja

Nakon realizacije stečajne mase i okončanja svih sporova koji mogu utjecati na plan raspodjele prihoda, upravitelj u slučaju nesolventnosti sastavlja plan raspodjele prihoda bez nepotrebnog odlaganja te najkasnije 60 dana nakon proglašenja stečaja. Upravitelj u slučaju nesolventnosti objavljuje namjeru sastavljanja plana raspodjele u Trgovačkom glasilu.

Upravitelj u slučaju nesolventnosti od prihoda prvo oduzima troškove stečajnog postupka, nakon toga izuzetu vrijednost doma dužnika, ako je ima, zatim razmjerno namiruje prijavljene tražbine za uzdržavanje djece dužnika, te preostali dio razmjerno raspodjeljuje svim registriranim vjerovnicima u skladu s visinom njihovih utvrđenih tražbina. Svaki vjerovnik snosi troškove namirenja.

Plaćanja za koja upravitelj u slučaju nesolventnosti nije mogao utvrditi bankovni račun ili adresu vjerovnika tri mjeseca nakon sastavljanja plana raspodjele ulaze u državni proračun. Upravitelj u slučaju nesolventnosti uplaćuje te iznose na bankovni račun suda koji je proglasio stečaj.

Upravitelj u slučaju nesolventnosti odgovoran je vjerovnicima za svaku štetu koju pretrpe jer je plan raspodjele prihoda proveden protivno pravilima utvrđenima u zakonodavstvu, osim ako upravitelj u slučaju nesolventnosti može dokazati da je postupio s profesionalnom pažnjom.

Troškovi stečajnog postupka namiruju se iz prihoda dodijeljenih neosiguranim vjerovnicima, prema sljedećem isplatnom redu:

naknada upravitelja u slučaju nesolventnosti te troškovi realizacije imovine i izrade plana raspodjele

nužni izdaci upravitelja u slučaju nesolventnosti za vođenje stečajnog postupka

troškovi upravljanja imovinom koja podliježe stečajnom postupku

predujam za troškove mišljenja vještaka

troškovi istraživanja koje je upravitelj u slučaju nesolventnosti proveo na zahtjev vjerovnika, u iznosu koji odobri predstavnik vjerovnika ili skupština vjerovnika.

14 Koji su uvjeti i učinci okončanja postupka u slučaju nesolventnosti (posebno u slučaju stečajne nagodbe)?

Stečaj

Sud odlučuje, na temelju prijedloga ili bez njega, o okončanju stečajnog postupka ako utvrdi da dužnikova imovina nije dostatna ni za namirivanje tražbina iz stečajne mase. Sud u svojoj odluci utvrđuje i naknadu i izdatke upravitelja u slučaju nesolventnosti koji se plaćaju iz dužnikove imovine, predujam za naknadu i izdatke privremenog upravitelja te predujam za troškove stečajnog postupka.

Sud isto tako odlučuje, na temelju prijedloga ili bez njega, o okončanju stečajnog postupka ako utvrdi da nisu ispunjeni preduvjeti za stečaj. U tom slučaju sud utvrđuje naknadu i izdatke upravitelja u slučaju nesolventnosti na isti način kao za okončanje stečajnog postupka zbog nedostatne imovine.

Kao odgovor na prijedlog upravitelja u slučaju nesolventnosti sud odlučuje o okončanju stečajnog postupka nakon provedbe konačnog plana raspodjele prihoda.

Sud odmah objavljuje svoju odluku o okončanju stečajnog postupka u Trgovačkom glasilu te je dostavlja dužniku i upravitelju u slučaju nesolventnosti.

Upravitelj u slučaju nesolventnosti i vjerovnik čija utvrđena tražbina nije namirena u potpunosti ni čak djelomično imaju pravo na žalbu protiv takve odluke.

Sud u Trgovačkom glasilu objavljuje pravomoćnost svoje odluke o okončanju stečajnog postupka. Nakon objave te obavijesti prestaje nekoliko učinaka i funkcija odbora vjerovnika, ako je uspostavljen. Obavijest ne utječe na valjanost i učinke radnji provedenih tijekom stečajnog postupka.

Na dan okončanja stečajnog postupka upravitelj u slučaju nesolventnosti zatvara poslovne evidencije i sastavlja pojedinačni skup financijskih izvještaja u skladu s posebnim zakonodavstvom. Osim toga, upravitelj u slučaju nesolventnosti dužniku i likvidatoru predaje svu potrebnu dokumentaciju i preostalu imovinu te poduzima potrebne radnje u vezi s okončanjem stečajnog postupka. Nakon što upravitelj u slučaju nesolventnosti obavi navedene zadaće, sud ga razrješuje dužnosti.

Stečajni postupak može se okončati i odlukom kojom žalbeni sud ukida rješenje prvostupanjskog suda ili mijenja dio koji se odnosi na proglašavanje stečaja.

Tu odluku sud dostavlja dužniku i upravitelju u slučaju nesolventnosti. Odluka se odmah objavljuje i u Trgovačkom glasilu, nakon čega učinci stečajnog postupka prestaju, instrumenti osiguranja koji su prestali obnavljaju se te prestaje dužnost upravitelja u slučaju nesolventnosti i odbora vjerovnika, ako je uspostavljen.

Odlukom iz prethodne rečenice sud odlučuje o naknadi upravitelja u slučaju nesolventnosti, koju prema sudskoj odluci plaća podnositelj prijedloga za pokretanje stečajnog postupka.

Ako je dužnik fizička osoba koja premine tijekom stečajnog postupka, njezino mjesto zauzimaju nasljednici dužnika u mjeri u kojoj imovina podliježe stečajnom postupku, odnosno država ako nema nasljednika ili ako su nasljednici odbili nasljedstvo.

Na temelju izvataka iz popisa tražbina, nakon okončanja stečajnog postupka može se podnijeti prijedlog za pokretanje postupka izvršenja ili zapljene za utvrđenu tražbinu na koju dužnik nije izričito prigovorio u roku koji je odredio upravitelj u slučaju nesolventnosti. Nakon okončanja stečajnog postupka upravitelj u slučaju nesolventnosti pohranjuje popis tražbina na sudu.

Reorganizacija

Sud odlučuje o prijedlogu koji podnosi inicijator plana i kojim se traži potvrđivanje plana koji je donesen na sastanku za odobrenje. Inicijator je obavezan podnijeti taj prijedlog u roku od deset dana od sastanka za odobrenje te on mora sadržavati zapisnik sa sastanka za odobrenje i doneseni plan.

Prijedlog za potvrđivanje plana može se podnijeti čak i ako plan nije donesen na sastanku za odobrenje ili usuglašen s dužnikom.

Ako inicijator plana ne dostavi prijedlog u zakonskom roku za potvrđivanje plana, upravitelj u slučaju nesolventnosti odmah će zatražiti od suda da proglasi stečaj.

Ako neka od skupina nije dobila većinu glasova potrebnih za donošenje plana, u prijedlogu za potvrđivanje plana inicijator plana može zatražiti sud da donošenje plana u skupini zamijeni sudskim rješenjem, pod uvjetom:

da plan ne znači da će stranke koje su dodijeljene skupini koja je glasala protiv njegova donošenja biti u očito lošijem položaju nego što bi bile da plan nije donesen da sud temelji svoju odluku na njihovu vjerojatnom namirenju u stečajnom postupku na dan pokretanja postupka reorganizacije, na temelju podataka navedenih u planu, osim ako se dokaže suprotno

da je većina skupina uspostavljenih u skladu s planom dobila većinu glasova potrebnih za donošenje plana i

da su prisutni vjerovnici glasali za donošenje plana apsolutnom većinom glasova izračunanom prema iznosu njihovih utvrđenih tražbina.

Sud u svojoj odluci o potvrđivanju ili odbijanju plana odlučuje i o zamjeni odobrenja.

Ako nema razloga za odbijanje plana, sud ga odlučuje potvrditi u roku od 15 dana od primitka prijedloga za potvrđivanje plana. Plan koji je sud potvrdio sadržava i prilog toj odluci. U svojoj odluci o potvrđivanju plana sud odlučuje i o okončanju postupka reorganizacije.

Sud odmah objavljuje svoju odluku u Trgovačkom glasilu. Plan koji je sud potvrdio ne objavljuje se. To se ne odnosi na odredbe o novom zajmu.

Plan koji je sud potvrdio dio je spisa predmeta. Stranke plana i njihovi predstavnici imaju pravo pregledati spis predmeta i plan koji je sud potvrdio te iz njega vaditi izvratke i praviti kopije i fotokopije, ili tražiti od suda da im izradi fotokopije u zamjenu za plaćanje troškova.

Sud odlučuje **odbiti plan**:

ako je došlo do bitne povrede zakonodavstva u vezi s podacima u planu, postupkom izrade plana, glasanjem o planu ili drugim odredbama koje se odnose na plan, i ako je to negativno utjecalo na bilo koju od stranaka plana;

ako je donošenje plana postignuto prijevremenim postupanjem ili nuđenjem posebnih prednosti bilo kojoj od stranaka plana

ako plan nije donesen na sastanku za odobrenje; to se ne primjenjuje ako je odobrenje sa sastanka zamijenjeno sudskim rješenjem

ako se u skladu s planom udjeli ili druga sudjelovanja u kapitalu dužnika ili subjekta stjecatelja ne smiju izdavati u zamjenu za nova novčana ulaganja ili razmjenom tražbina vjerovnika u skupini za neosigurane tražbine, s izuzetkom vjerovnika u skupini za neosigurane tražbine zaposlenika, i to barem u visini raspodjele dobiti u posljednje dvije godine

ako je plan nepravedan prema skupinama vjerovnika u mjeri u kojoj se njime predviđa da neko pravo ili obveze sadržane u planu mogu nastati, promijeniti se ili prestati tako da vjerovnici u skupinama za neosigurane tražbine budu namireni poslije osiguranih vjerovnika, bez pravičnog razloga koji to opravdava

ako je plan bitno suprotan zajedničkom interesu vjerovnika

ako je namirenje bilo koje neosigurane tražbine niže od 50 % tražbine; to se ne primjenjuje ako dotični vjerovnik pisanim putem pristane na takvo niže namirenje

ako se prema ključnom dijelu plana plaćanja za namirenje bilo koje neosigurane tražbine vrše u razdoblju duljem od pet godina; to se ne primjenjuje ako dotični vjerovnik pisanim putem pristane na takvo dulje razdoblje za namirenje vjerovnikovih tražbina.

Sud odmah u Trgovačkom glasilu objavljuje svoju odluku o odbijanju plana. Inicijator plana može podnijeti žalbu protiv odluke u roku od 15 dana od njezine objave u Trgovačkom glasilu. Žalbeni sud odlučuje o žalbi u roku od 30 dana od dana njezina podnošenja.

Nakon što odluka o odbijanju plana postane konačna, sud donosi jedinstvenu odluku o obustavi postupka reorganizacije, pokreće stečajni postupak i proglašava stečaj na imovini dužnika. U svojoj odluci sud imenuje i upravitelja u slučaju nesolventnosti koji se odabire nasumično. Sud odmah objavljuje tu odluku u Trgovačkom glasilu, nakon čega prestaju učinci pokretanja postupka reorganizacije i funkcija odbora vjerovnika te dužnost upravitelja u slučaju nesolventnosti. Sud odluku dostavlja dužniku i upravitelju u slučaju nesolventnosti koji je odlukom imenovan.

Otpust duga u okviru stečaja

Postupak se okončava u tri slučaja:

ako upravitelj u slučaju nesolventnosti otkrije da stečajna masa neće pokriti troškove stečajnog postupka (dužniku je i dalje otpušten dug)

ako se nijedan vjerovnik ne registrira za stečajni postupak (dužniku je i dalje otpušten dug)

ako upravitelj u slučaju nesolventnosti provede plan raspodjele prihoda (odnosno nakon realizacije imovine upravitelj u slučaju nesolventnosti raspodijeli novac vjerovnicima), dužniku je i dalje otpušten dug

ako nisu ispunjeni preduvjeti za stečajni postupak, sud poništava i otpust duga.

U oba slučaja upravitelj u slučaju nesolventnosti javno objavljuje okončanje stečajnog postupka. Po okončanju stečajnog postupka:

prestaje dužnost upravitelja u slučaju nesolventnosti

prestaje dužnost predstavnika vjerovnika

prestaje ovlaštenje upravitelja u slučaju nesolventnosti da upravlja imovinom dužnika i da postupa u pitanjima koja se odnose na tu imovinu

prestaje dužnikova obveza da upravitelju u slučaju nesolventnosti plaća tražbine u stečajnom postupku

prestaje nedopuštenost prijetoj tražbini

prestaju ograničenja u vezi s raskidom i odustajanjem od ugovora

okončavaju se postupci za određivanje osporenih tražbina.

Otpust duga u okviru plana otplate – okončanje

Postupak se okončava ako sud utvrdi da uvjeti za pružanje zaštite od vjerovnika nisu ispunjeni nakon što je podnesen prijedlog za izradu plana otplate.

Postupak se okončava ako je sud u odluci o pružanju zaštite od vjerovnika naložio dužniku da uplati predujam za upravitelja u slučaju nesolventnosti, a dužnik to nije učinio u roku od sedam dana od zahtjeva upravitelja u slučaju nesolventnosti.

Postupak se okončava ako upravitelj u slučaju nesolventnosti javno objavi da okolnosti dužnika ne dopuštaju utvrđivanje plana otplate.

Postupak se okončava ako sud odluči da okolnosti dužnika ne dopuštaju utvrđivanje plana otplate.

Postupak se okončava nakon što sud utvrdi plan otplate (samo se u tom slučaju dužniku otpušta dug).

15 Koja su prava vjerovnika nakon okončanja postupka u slučaju nesolventnosti?

Stečaj

Na temelju izvataka iz popisa tražbina, nakon okončanja stečajnog postupka može se podnijeti prijedlog za pokretanje postupka izvršenja ili zapljene za utvrđenu tražbinu na koju dužnik nije izričito prigovorio u roku koji je odredio upravitelj u slučaju nesolventnosti. Nakon okončanja stečajnog postupka upravitelj u slučaju nesolventnosti pohranjuje popis tražbina na sudu.

Reorganizacija

Prijedlog za proglašavanje plana neučinkovitim u odnosu na vjerovnika može se podnijeti na temelju čimbenika navedenih u nastavku:

mora biti riječ o vjerovniku koji je glasao protiv donošenja plana i koji je unio utemeljeni prigovor u zapisnik sa sastanka za odobrenje

ili o stranci plana koja može biti davatelj državne pomoći

u skladu s planom tražbine dodijeljene istoj skupini kao i utvrđene tražbine vjerovnika namiruju se u različitom iznosu ili na drugi način, što znači da vjerovnici s takvim tražbinama imaju prednost nad vjerovnikom ili

u skladu s planom imovinska prava dioničara dodijeljena istoj skupini kao imovinska prava vjerovnika kao dioničara namiruju se u različitom iznosu ili na drugi način, što znači da dioničari s takvim imovinskim pravima imaju prednost nad vjerovnikom ili

inicijator plana nije dodijelio vjerovnikovu utvrđenu tražbinu skupini koju je vjerovnik zatražio, što je vjerovnika stavilo u lošiji položaj nego što bi bio da plan nije donesen. a sud svoju odluku temelji na vjerojatnom namirenju vjerovnika u stečajnom postupku ili

inicijator plana nije dodijelio vjerovnikovu utvrđenu tražbinu skupini za osigurane tražbine u mjeri u kojoj je vjerovnik to zatražio, što je vjerovnika stavilo u lošiji položaj nego što bi bio da plan nije donesen, a sud svoju odluku temelji na vjerojatnom namirenju vjerovnika u stečajnom postupku; ili

provedbom potvrđenog plana doći će do pružanja neodobrene državne potpore

osim toga, svaki vjerovnik može navesti i sljedeće razloge za proglašenje neučinkovitosti:

ako dužnik ili subjekt stjecatelj propisno i pravodobno ne namire tražbinu ili neku drugu obvezu u skladu s planom u odnosu na stranku plana u roku od 30 dana od primitka obavijesti, plan postaje neučinkovit s obzirom na tražbinu te stranke

nakon okončanja postupka reorganizacije, dužnik ili subjekt stjecatelj ne mogu svojim članovima raspodijeliti dobit ili druge fondove vlasničkog kapitala prije namirenja tražbina vjerovnika u skupini za neosigurane tražbine do visine njihovih utvrđenih tražbina u skladu s planom (u stečajnom postupku raspodjela dobiti ili drugih fondova vlasničkog kapitala može se osporiti). Prijedlog za proglašenje neučinkovitosti podnosi neosigurani vjerovnik

ako dužnik ili subjekt stjecatelj ostvare dobit koja je prikazana u financijskim izvještajima te koja nije nužna za održavanje poslovanja poduzeća ili njegova bitnog dijela, kako je predviđeno planom, neosigurani vjerovnik ima pravo od suda koji je potvrdio plan tražiti namirenje vjerovnikove prvotne tražbine iz te dobiti, s razlikom između iznosa potrebnog za namirenje tražbine i plaćanja koje je vjerovniku izvršeno u skladu s planom. Međutim, sud vjerovniku ne može dodijeliti više dobiti nego što je razmjerno u odnosu na ostale vjerovnike u istoj skupini

ako je plan neučinkovit u odnosu na vjerovnika, dužnik i subjekt stjecatelj solidarno su obvezni namiriti vjerovnikovu prvotnu tražbinu u mjeri u kojoj je tražbina prijavljena i utvrđena, zajedno s kamatama izračunatima na utvrđeni dio tražbine od pokretanja postupka reorganizacije. Dužnik i subjekt stjecatelj obvezni su namiriti vjerovnikovu tražbinu u prvotnom roku plaćanja

ako je plan neučinkovit u odnosu na dioničara dužnika, dužnik i subjekt stjecatelj solidarno su obvezni dioničaru isplatiti iznos koji odgovara udjelu dioničara u dužnikovim prihodima od likvidacije u trenutku kada je sud potvrdio plan. Ako dioničar ne može dokazati drugačije, smatra se da je vrijednost prihoda od likvidacije jednaka nuli

ako je plan neučinkovit u odnosu na dužnika ili subjekt stjecatelj, moguće je provesti postupak izvršenja ili zapljene za vjerovnikovu prvotnu tražbinu.

Otpust duga u okviru stečaja

Poštena namjera – pretpostavlja se poštena namjera dužnika pri podnošenju prijedloga, koju vjerovnici mogu osporiti u „klasičnom” građanskom postupku.

Poštena namjera ne može se osporavati tijekom postupka otpusta duga, već nakon njegova okončanja.

Otpust duga u okviru plana otplate

Poštena namjera – pretpostavlja se poštena namjera dužnika pri podnošenju prijedloga, koju vjerovnici mogu osporiti u „klasičnom” građanskom postupku. Poštena namjera ne može se osporavati tijekom postupka otpusta duga, već nakon njegova okončanja.

Dužnik nema poštenu namjeru:

ako nije naveo dio svoje imovine na popisu imovine, čak ni nakon što je to upravitelj u slučaju nesolventnosti zatražio, iako je dužnik s obzirom na okolnosti znao ili morao znati za takvu imovinu; imovina zanemarive vrijednosti ne uzima se u obzir

ako na popisu vjerovnika nije imenovao vjerovnika (fizičku osobu), čak ni nakon što je to upravitelj u slučaju nesolventnosti zatražio, te zbog tog razloga vjerovnik nije prijavio svoju tražbinu, iako je dužnik s obzirom na okolnosti znao ili morao znati za takvu osobu; mali vjerovnici ne uzimaju se u obzir

ako je pružio važne informacije koje su neistinite, ili nije pružio važne informacije, u prijedlogu ili u dodacima prijedlogu ili kad ga je to zatražio upravitelj u slučaju nesolventnosti, iako je dužnik s obzirom na okolnosti znao ili morao znati da su takve informacije važne

ako, bez valjanog razloga, nije u potrebnoj mjeri surađivao s upraviteljem u slučaju nesolventnosti, a takva se suradnja mogla razumno tražiti od dužnika ako se na temelju dužnikova ponašanja prije podnošenja prijedloga može zaključiti da je dužnik namjerno postao platno nesposoban kako bi mogao podnijeti prijedlog

ako dužnik nije bio platno nesposoban u trenutku podnošenja prijedloga i za to je znao ili morao znati s obzirom na okolnosti

ako se na temelju dužnikova ponašanja prije podnošenja prijedloga može zaključiti da je pri preuzimanju obveza dužnik računao da će moći riješiti svoje dugove u okviru stečaja ili plan otplate

ako se na temelju dužnikova ponašanja prije podnošenja prijedloga može zaključiti da je dužnik namjerno želio naštetiti ili dati prednost nekome od vjerovnika ako propisno i pravodobno ne provodi plan otplate koji je utvrdio sud, bez valjanog razloga

ako ne plaća naknadu za uzdržavanje djece koja je dospjela nakon odgovarajućeg datuma na propisan i pravodoban način, bez valjanog razloga; na taj se razlog može pozvati samo dijete ili zakonski skrbnik djeteta

ako propisno i pravodobno ne ispuni obvezu prema Centru za pravnu pomoć u vezi s povratom predujma za paušalnu naknadu upravitelja u slučaju nesolventnosti bez valjanog razloga; na taj se razlog može pozvati samo Centar za pravnu pomoć

ako je tražio oslobođenje od dugova unatoč činjenici da u trenutku podnošenja prijedloga nije imao središte glavnih interesa u Slovačkoj.

Sud će strože razmatrati čimbenike koji utječu na poštenu namjeru dužnika ako dužnik ima ili je imao znatnu imovinu i poslovno iskustvo i radi ili je radio kao viši rukovoditelj, ili služi ili je služio u upravljačkim tijelima pravne osobe, ili ima neko drugo relevantno iskustvo.

Sud će blaže razmatrati čimbenike koji utječu na poštenu namjeru dužnika ako dužnik ima samo osnovno obrazovanje, ako je navršio ili je blizu navršavanja dobi za stjecanje prava na odlazak u mirovinu, ako ima ozbiljne zdravstvene probleme, ako je privremeno ili trajno beskućnik, ili ako je pogođen nekim drugim nesretnim događajem koji mu je otežao funkcioniranje u društvu.

Sud ispituje poštenu namjeru dužnika samo u postupku u vezi s prijedlogom za poništavanje otpusta duga zbog nepoštene namjere. U stečajnom postupku ili postupku za utvrđivanje plana otplate sud ne ispituje poštenu namjeru dužnika.

16 Tko treba snositi troškove nastale tijekom postupka u slučaju nesolventnosti?

Stečaj

U načelu, troškovi sazivanja i održavanja skupštine vjerovnika čine tražbinu u odnosu na stečajnu masu. Iznimke od ovog načela navedene su u nastavku. Ako je skupština vjerovnika održana na inicijativu vjerovnika, vjerovnik koji je zatražio skupštinu obavezan je platiti troškove sazivanja i održavanja skupštine, osim ako skupština vjerovnika odluči drugačije.

Uvjet za podnošenje prijedloga za određivanje osporene tražbine, ako tražbinu osporava samo vjerovnik, propisna je i pravodobna uplata predujma za troškove. Ako predlagatelj ne dokaže uplatu predujma, sud obustavlja postupak.

Za obnašanje svoje dužnosti član odbora vjerovnika ima pravo na nadoknadu izdataka koje je taj član stvarno imao tijekom obnašanja dužnosti. Ti troškovi predstavljaju tražbinu iz opće stečajne mase u iznosu koji je odobrio odbor vjerovnika.

Ako je imovina koja podliježe stečajnom postupku realizirana u postupku izvršenja ili zapljene, ali prihod još nije isplaćen stranci koja na njega ima pravo, ti prihodi postaju dio relevantne stečajne mase, a troškovi postupka tražbina iz te mase.

Troškovi mišljenja vještaka koje je zatražio odbor vjerovnika čine tražbinu u odnosu na opću stečajnu masu. Troškovi mišljenja vještaka koje je zatražio osigurani vjerovnik čine tražbinu u odnosu na zasebnu stečajnu masu tog vjerovnika (predmet instrumenta osiguranja).

Ovisno o sudskoj odluci, troškovi postupka za izuzeće imovine iz popisa čine tražbinu u odnosu na predmetnu stečajnu masu.

Troškovi stranaka u stečajnom postupku i povezanim postupcima izuzeti su iz namirenja u stečajnom postupku (međutim, posebnim se propisom može utvrditi drukčije, npr. iznos za određivanje osporene tražbine i za mišljenja vještaka).

Reorganizacija

Troškove u načelu snosi dužnik. Dužnik plaća:

mišljenje o pokretanju postupka reorganizacije

naknadu upravitelja u slučaju nesolventnosti (paušalna naknada za obnašanje dužnosti) i izdatke

troškove sazivanja i održavanja skupštine vjerovnika

izdatke koji su članu odbora vjerovnika definitivno nastali u obnašanju dužnosti. Dužnik snosi ove troškove u iznosu koji je odobrio odbor vjerovnika.

Otpust duga u okviru stečaja

Pri otpustu duga u okviru stečaja pretpostavlja se da dužnik ima vrlo ograničenu imovinu te su stoga troškovi svedeni na najmanju moguću mjeru i snose ih vjerovnici. Ako vjerovnici znaju za određenu imovinu, moraju o svojem trošku poduzeti potrebne mjere da je prenesu u stečajnu masu.

Troškovi koje su stranke u postupku imale u vezi sa sudjelovanjem u stečajnom postupku ili postupku za utvrđivanje plana otplate ne mogu se, nakon realizacije otpusta duga, naplatiti od dužnika.

Pri istraživanju dužnikove situacije upravitelj u slučaju nesolventnosti temelji svoj rad na popisu imovine, popisu vjerovnika i podacima koje daju dužnik, vjerovnici i druge osobe. Upravitelj u slučaju nesolventnosti provodi istraživanje imovine i obveza postupajući s profesionalnom pažnjom, kao i sva druga istraživanja koja zahtijevaju malo vremena i mogu se provesti uz skromne troškove.

Upravitelj u slučaju nesolventnosti provodi druga istraživanja na zahtjev vjerovnika ako vjerovnik uplati predujam za troškove takvih istraživanja. Upravitelj u slučaju nesolventnosti provodi takvo istraživanje o trošku vjerovnika. U stečajnom postupku vjerovnik ima pravo na nadoknadu tih troškova, koji se smatraju troškovima stečajnog postupka, u iznosu koji odobri predstavnik vjerovnika ili skupština vjerovnika ako predstavnik vjerovnika nije imenovan.

Postoje posebni propisi o troškovima osiguranog vjerovnika zbog toga što osigurani vjerovnik može odabrati želi li biti stranka u postupku ili ne.

Opterećena imovina postaje dio stečajne mase samo ako se registrira osigurani vjerovnik s pravom prvenstva.

Ako se registrira samo kasniji osigurani vjerovnik, opterećena imovina podliježe stečajnom postupku samo ako se može pretpostaviti da će doći do namirenja osiguranog vjerovnika s kasnijim instrumentom osiguranja. U svrhu ocjene podliježe li opterećena imovina stečajnom postupku, njezina se vrijednost

procjenjuje u skladu s mišljenjem vještaka koje je dostavljeno prema uputama upravitelja u slučaju nesolventnosti, a na zahtjev i trošak tog kasnijeg osiguranog vjerovnika. Ako kasniji osigurani vjerovnik ne uplati predujam za troškove mišljenja vještaka u roku koji utvrdi upravitelj u slučaju nesolventnosti, pretpostavlja se da opterećena imovina ne podliježe stečajnom postupku.

Upravitelj u slučaju nesolventnosti može (ali ne mora) sazvati skupštinu vjerovnika ako smatra da je to potrebno. Upravitelj saziva skupštinu na zahtjev bilo kojeg registriranog vjerovnika koji uplati predujam za troškove sazivanja i održavanja skupštine te plati paušalnu naknadu upravitelja u slučaju nesolventnosti za održavanje skupštine.

Otpust duga u okviru plana otplate

Troškove ovog postupka prvenstveno snosi dužnik.

Sustav je osmišljen tako da se postupak pokreće (osim dijela koji se odnosi na službeni prijedlog) nakon uplate predujma za naknadu upravitelja u slučaju nesolventnosti i potrebne troškove postupka.

Troškovi koje su stranke u postupku imale u vezi sa sudjelovanjem u stečajnom postupku ili postupku za utvrđivanje plana otplate ne mogu se, nakon realizacije otpusta duga, naplatiti od dužnika.

Ako se vjerovnik ne slaže s predloženim planom otplate, može uložiti prigovor upravitelju u slučaju nesolventnosti. Upravitelj u slučaju nesolventnosti očituje se na prigovor, a o njemu odlučuje sud.

17 Koja su pravila koja se odnose na ništavost, pobjonost i nemogućnost izvršenja pravnih radnji štetnih za vjerovnike?

Zakonom o stečaju (Zákon č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii) propisane su štetne radnje za vjerovnike, koje su utvrđene kao neučinkovite pod određenim uvjetima. Neučinkovitost ima posljedice samo ako se ospore radnje dužnika. Upravitelj u slučaju nesolventnosti i vjerovnici imaju pravo osporiti ih, međutim vjerovnik to pravo ima samo ako upravitelj u slučaju nesolventnosti ne postupi na zahtjev vjerovnika da se pravna radnja ospori u razumnom roku.

Pravo na osporavanje pravne radnje prestaje ako se ne ostvari u odnosu na dužnika ili na sudu u roku od godine dana od proglašenja stečaja. Smatra se da je pravo na osporavanje pravne radnje ostvareno u odnosu na dužnika samo ako dužnik prizna to pravo pisanim putem. U skladu sa zakonodavstvom mogu se osporavati i pravne radnje na temelju kojih su prava izvršiva ili već namirena.

Ako je prije proglašenja stečaja u tijeku bio postupak reorganizacije za vrijeme kojeg je stečaj proglašen, za utvrđivanje razdoblja u kojem je pravna radnja koja se može osporiti na temelju Zakona o stečaju poduzeta presudan je početak postupka reorganizacije.

Pravne radnje mora poduzeti dužnik te one moraju biti poduzete bez nadoknade ili davanja prednosti ili nanošenja štete namirenju prijavljene tražbine za bilo kojeg dužnikova vjerovnika. Riječ mora biti o pravnim radnjama koje se odnose na imovinu dužnika.

Zakonom o stečaju utvrđena su i druga detaljnija pravila u vezi s dokazivanjem namjere nanošenja štete vjerovniku. U nekim slučajevima namjeru uopće ne treba dokazivati, dok je u drugim slučajevima to pretpostavka koju je moguće osporiti. Zakonom su utvrđene i pravne posljedice pobjonosti primijenjene na sudu, a to su povrat imovine koju je stekla stranka protiv koje je pravo ostvareno.

U postupku reorganizacije radnje štetne za vjerovnika važne su za ispitivanje najboljih interesa vjerovnika: kad uspoređuje ishod plana reorganizacije i mogućeg stečaja, upravitelj u slučaju nesolventnosti u obzir mora uzeti i pobjone pravne radnje.

Osim toga, u postupku reorganizacije pravne se radnje ne osporavaju.

Međutim, u nekim slučajevima Zakonom su obuhvaćene pretpostavke za prelazak s postupka reorganizacije na stečajni postupak, a ako se to dogodi, određene pravne radnje postaju pobjone.

Upravitelj u slučaju nesolventnosti može odobriti pravne radnje dužnika samo ako se njima povećava vrijednost dužnikove imovine ili ako su potrebne za postizanje ciljeva reorganizacije. Ako dužnik poduzme pravnu radnju za koju je potrebna suglasnost upravitelja u slučaju nesolventnosti bez te suglasnosti, valjanost pravne radnje time nije dovedena u pitanje, ali se pravna radnja može osporiti u stečajnom postupku ako je stečaj proglašen na imovini dužnika u roku od dvije godine od pokretanja postupka reorganizacije.

Nakon okončanja postupka reorganizacije, dužnik ili subjekt stjecatelj ne mogu svojim članovima raspodijeliti dobit ili druge fondove vlasničkog kapitala prije namirenja tražbina vjerovnika u skupini za neosigurane tražbine do visine njihovih utvrđenih tražbina u skladu s planom. U stečajnom postupku raspodjela dobiti ili drugih fondova vlasničkog kapitala može se osporiti te isto tako čini razlog za neučinkovitost plana.

Osim toga, sve pravne radnje koje dužnik ili upravitelj u slučaju nesolventnosti poduzme tijekom postupka reorganizacije a koje stranci u planu daju prednost koja nije predviđena planom smatraju se ništavnima.

U postupku otpusta duga pravo vjerovnika da traže namirenje na temelju građanskog prava iz bilo čega što je izuzeto iz dužnikove imovine koristeći pobjonu pravnu radnju ostaje nepromijenjeno. Osim toga, u svim naknadnim postupcima o utvrđivanju poštene namjere u obzir se uzima ponašanje dužnika, iz kojeg se može prosuditi je li dužnik namjerno postao nesolventan, ili je li dužnik želio naštetiti ili dati prednost nekome od vjerovnika.

Posljednji put ažurirano: 22/08/2022

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevođe je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.